

ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ ΚΑΙ ΣΥΝΑΦΩΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΩΝ ΕΛΛΑΔΑΣ
.....

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ

Π Ρ Ο Σ

ΤΟΥΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΥΣ ΤΟΥ 12ΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ
ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ ΚΑΙ ΣΥΝΑΦΩΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΩΝ ΕΛΛΑΔΑΣ
.....

28.-29.-30. ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ. 1982

ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ ΚΑΙ ΣΥΝΑΦΩΝ
ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΩΝ ΕΛΛΑΔΑΣ
ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ 44 ΤΗΛ. 5243-785 & 5225-234

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ
Π Ρ Ο Σ

ΤΟΥΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΥΣ ΤΟΥ 12ΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ
ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ ΚΑΙ ΣΥΝΑΦΩΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΩΝ ΕΛΛΑΔΑΣ

.....

Αγαπητοί Συνάδελφοι Αντιπρόσωποι του 12ου Συνεδρίου της Ομοσπονδίας
Οικοδόμων και Συναφών Επαγγελμάτων Ελλάδας,

Αγαπητοί Προσκεκλημένοι της Ομοσπονδίας μας,

Από μέρους της απερχόμενης Διοίκησης, σας απευθύνω θερμό,
αγωνιστικό χαιρετισμό.

Θερμό, ταξικό χαιρετισμό απευθύνω προς όλους τους Οικοδόμους
και τους Εργαζόμενους στα Συναφή Επαγγέλματα.

Καλωσορίζουμε τους συναδέλφους εκπροσώπους των Συνδικάτων των
άλλων χωρών, που τιμούν με την παρουσία τους το Συνέδριο μας.

Συναδελφικό χαιρετισμό απευθύνω στους εκπροσώπους αδελφών
οργανώσεων της χώρας μας, που βρίσκονται σήμερα ανάμεσα μας.

Χαιρετίζουμε τους εκπροσώπους των Συνδικαλιστικών Παρατάξεων
και των Κομμάτων.

Συνάδελφοι,

Στη διάρκεια των τριών χρόνων από το 11ο Συνέδριο, η Ομοσπονδία
ανάπτυξε αξιόλογη και κάθε μορφής δράση για την απόκρουση της επίθε-
σης της εργοδοσίας, για τη λύση των προβλημάτων μας, για την ενότητα
και τον εκδημοκρατισμό του συνδικαλιστικού κινήματος, για τον εκ-
δημοκρατισμό της δημόσιας ζωής, για την ύφεση και την ειρήνη.

Στα χρόνια αυτά, η απερχόμενη Διοίκηση ακολούθησε με συνέπεια
και σταθερότητα του ταξικού, αγωνιστικού δρόμο και τις αγωνιστικές
παραδόσεις του Κλάδου.

Το Συνέδριο μας πραγματοποιείται σε μια περίοδο έντασης της
διεθνούς κατάστασης, οι ιμπεριαλιστές και κύρια οι Αμερικάνοι,
εντείνουν το κυνήγι των εξοπλισμών, νέα βάρη φορτώνουν στις πλάτες
των λαών.

Από την άλλη βαθαίνει η γενική κρίση του καπιταλισμού, είναι

μόνιμο το φαινόμενο της οικονομικής κρίσης, της ανεργίας και του πληθωρισμού.

Τα μονοπώλια και οι πολιτικοί τους εκφραστές προσπαθούν να ρίξουν τα βάρη της κρίσης στις πλάτες των εργαζομένων, να τους επιβάλλουν την πιο σκληρή λιτότητα.

Η απόφαση των ΗΠΑ και η υιοθέτηση από ορισμένες χώρες του ΝΑΤΟ να εγκαταστήσουν ως το τέλος του 1983, τους πυράλους ΠΕΡΣΙΝΓΚ και ΚΡΟΥΖ, καθώς και η χρησιμοποίηση άλλων, πιο καταστροφικών όπλων, η θεωρία του "περιορισμένου" πυρηνικού πολέμου, η προσπάθεια ανατροπής της ισορροπίας προς όφελος του, προκαλούν βαθιές ανησυχίες στους λαούς της Ευρώπης, που κινδυνεύουν να γίνουν ολοκαύτωμα.

Απορρίπτουν κάθε φιλειρηνική πρόταση της Σοβιετικής Ένωσης και των άλλων σοσιαλιστικών χωρών.

Οι ΗΠΑ επεμβαίνουν ανοιχτά σε μια σειρά χώρες, όπως το Σαλβαντόρ, Νικαράγουα και απειλούν την Κούβα.

Εξοπλίζουν και υποκινούν το Ισραήλ στις επιθέσεις του ενάντια στους λαούς της Παλαιστίνης, του Λιβάνου και των άλλων αραβικών χωρών.

Η Ομοσπονδία έκφρασε τη συμπάρασταση και αλληλεγγύη των εργαζομένων του κλάδου, στους λαούς που παλεύουν για λευτεριά, εθνική ανεξαρτησία και πρόοδο.

Έκφρασε την πλήρη υποστήριξη της στο δίκαιο αγώνα του Κυπριακού λαού για Κύπρο ενωμένη, ανεξάρτητη και αποστρατιωτικοποιημένη, για την εφαρμογή των αποφάσεων του ΟΗΕ.

Η Ομοσπονδία μας καταγγέλλει την αμερικανοστήριχτη χούντα της Τουρκίας και δηλώνει την πλήρη συμπάρασταση της στην εργατική τάξη και τις δημοκρατικές δυνάμεις που παλεύουν για το γκρέμισμα της, για τη δημοκρατία και την κοινωνική προκοπή και απαιτεί να σταματήσουν τα βασανιστήρια και να απολυθούν όλοι οι κρατούμενοι.

Η Ομοσπονδία στάθηκε σταθερά στο πλευρό των λαών της Παλαιστίνης και του Λιβάνου, του Σαλβαντόρ, της Νικαράγουας και κατάγγειλε τα εγκλήματα των ρατσιστών στη Ν. Αφρική.

Συνάδελφοι,

Η ένταση της επιθετικότητας του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού, οι εξελίξεις στην περιοχή μας και τη Μέση Ανατολή, η συμμετοχή μας στο ΝΑΤΟ, η παρουσία των ξένων στρατιωτικών βάσεων, δημιουργούν άμεσο κίνδυνο εμπλοκής της χώρας στα φιλοπόλεμα σχέδια των ΗΠΑ και του ΝΑΤΟ.

Στη χώρα μας, ο αγώνας για την υπεράσπιση της ειρήνης συνδέεται

αναπόσπαστα με το πρόβλημα της κατοχύρωσης της εθνικής ανεξαρτησίας, με την πάλη για την απόκρουση των πιέσεων και εκβιασμών του αμερικανο-ΝΑΤΟϊκού ιμπεριαλισμού, την πάλη για την απομάκρυνση των αμερικάνικων βάσεων και των πυρηνικών όπλων από τη χώρα μας, την έξοδο από το ΝΑΤΟ, την προστασία της χώρας μας από τις πολύπλευρες πιέσεις της ΕΟΚ των μονοπωλίων.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΣΤΗ ΧΩΡΑ ΜΑΣ

Στο διάστημα που πέρασε από το 11ο Συνέδριο της Ομοσπονδίας μας, η κατάσταση της εργατικής τάξης της χώρας μας, χειροτέρευσε.

Το βιοτικό επίπεδο έχει πέσει χαμηλά και δεν διαφαίνεται βελτίωση στο άμεσο μέλλον. Η κατανάλωση ειδών πρώτης ανάγκης των λαϊκών στρωμάτων μειώθηκε, η εισαγωγή "νέων" μεθόδων εργασίας, η τεχνολογική εξέλιξη, εντείνουν παραπέρα την εκμετάλλευση των εργαζομένων, η ανεργία έχει πάρει πρωτοφανείς διαστάσεις για τα μεταπολεμικά χρόνια, που υπολογίζεται στις 300 χιλιάδες ή το 10% και πάνω του ενεργού πληθυσμού της χώρας.

Η ελληνική οικονομία βρίσκεται σε κατάσταση παρατεταμένης κρίσης, ο υψηλός πληθωρισμός, η στασιμότητα των επενδύσεων, έχουν πάρει χρόνο χαρακτήρα.

Το Αναθάριστο Εγχώριο Προϊόν έμεινε ουσιαστικά στάσιμο.

Την κρίση επιδεινώνει η ένταξη μας στην ΕΟΚ και οι υπέρογκες στρατιωτικές δαπάνες. Όμως, παρά την κρίση, τα μονοπώλια εξακολουθούν να αποκομίζουν τεράστια κέρδη, κάτι που δείχνει καθαρά ποιός πληρώνει τα σπασμένα.

Η κυβέρνηση σήμερα προσπαθεί ν'αντιμετωπίσει την κρίση εφαρμόζοντας μέτρα οικονομικής και εισοδηματικής πολιτικής, που είναι γενικά ίδια ή παραπλήσια μ'αυτά που παίρνουν και οι άλλες κυβερνήσεις των καπιταλιστικών χωρών. Μέτρα δηλαδή, που φορτώνουν τα βάρη της κρίσης στις πλάτες των εργαζομένων και δεν οδηγούν σε διέξοδο.

Σοβαρό πρόβλημα δημιουργείται με τις λεγόμενες προβληματικές επιχειρήσεις. Τέτοιες επιχειρήσεις έχουμε αρκετές στον κλάδο μας, το "ΣΚΑΠΑΝΕΑ", την ΕΛΟΚ-ΕΤΕΡ, "ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΤΕΧΝΙΚΗ", "ΑΡΧΙΡΟΔΟΝ", "ΔΟΜΙΚΗ" και άλλες. Οι τρεις πρώτες χρωστάνε 25 δισεκατομμύρια από δάνεια.

Ο φορέας των προβληματικών επιχειρήσεων που ψηφίστηκε στη Βουλή, δεν είναι αυτό που ζητούσαν οι εργαζόμενοι, δεν εξυγιαίνει την κατάσταση, η συμμετοχή των εκπροσώπων των εργαζομένων είναι σχεδόν ανύπαρκτη και χωρίς ουσιαστικό περιεχόμενο.

Η κατεύθυνση της κυβέρνησης για το ξεπέρασμα της κρίσης, είναι η πολύμορφη ενίσχυση της λεγόμενης ιδιωτικής πρωτοβουλίας, με αποτέλεσμα να παραμένει ανέπαφο το ληστρικό καθεστώς του ντόπιου και ξένου κεφαλαίου, να ανοίγει η όρεξη τους για νέους εκβιασμούς και απαιτήσεις. Ενώ για τους εργαζόμενους εφαρμόζεται η πολιτική της καθήλωσης των μισθών και μεροκάματων, η λιτότητα.

Οι αυξήσεις που δόθηκαν το 1982, ήταν θετικές μόνο για το 15% των εργαζομένων που καλύπτει η Εθνική Συλλογική Σύμβαση, για το 85% που αμείβονται με Κλαδικές Συμβάσεις η ρύθμιση δεν ήταν αυτή που ζητούσαν οι εργαζόμενοι, γιατί τα διορθωτικά ποσά που δόθηκαν, ήταν χαμηλά με παράλληλο πάγωμα των επιδομάτων στα επίπεδα του 1981.

Ειδικότερα για το 1983, η εισοδηματική πολιτική, όπως καθορίστηκε, πλήττει την εργατική τάξη. Στα πλαίσια αυτής της πολιτικής, ψηφίστηκε από την κυβέρνηση το άρθρο 27 στο Νόμο 1320, που απαγορεύει τις αυξήσεις στους μισθούς και τα μεροκάματα. Ετεροχρόνισε την ΑΤΑ. Ουσιαστικά καταργεί το θεσμό των Συλλογικών Συμβάσεων, με τη νομοθετική διατίμηση της εργασίας. Σε δεκάδες δισεκατομμύρια υπολογίζεται η απώλεια των εργαζομένων από τις ρυθμίσεις αυτές.

Σοβαρές συνέπειες για το εισόδημα των εργαζομένων, έχει η συνεχής υποτίμηση της δραχμής, η ανατίμηση των καυσίμων και των υπηρεσιών κοινής ωφέλειας.

Σοβαρότερες ακόμα είναι και οι επιπτώσεις στον κλάδο μας, που εδώ και τέσσερα χρόνια, λόγω και της ανεργίας, τα μεροκάματα της ελεύθερης αγοράς παραμένουν στάσιμα και σε πολλές περιπτώσεις πέφτουν. Έτσι που η ζωή των οικοδόμων και των εργαζόμενων στα συναφή επαγγέλματα να γίνεται προβληματική.

Αυτή η πολιτική, που δεν οδηγεί στην έξοδο από την κρίση, δικαιολογημένα προκαλεί τη δυσαρέσκεια των εργαζόμενων, με αποτέλεσμα να έχουμε ένα σοβαρό απεργιακό κίνημα, που παρά τη νομοθετική απαγόρευση, πολλοί εργοδότες, κάτω από την πίεση, υποχρεώθηκαν να δώσουν αυξήσεις και να ικανοποιήσουν άλλα αιτήματα.

Ακόμα και αυτή, η διορισμένη Διοίκηση της ΓΣΕΕ, με τη γνωστή σύνθεση της, προχώρησε σε 4ωρη στάση εργασίας, ζητώντας την αλλαγή αυτής της εισοδηματικής πολιτικής, χωρίς φυσικά να δώσει καμιά συνέχεια, παρά τις επίμονες προτάσεις των συνδικάτων.

Την αγανάκτηση των εργαζομένων προσπαθούν να εκμεταλλευτούν οι δυνάμεις της συντήρησης, που τις πήρε όψιμα ο πόνος για τα προβλήματα των εργαζομένων. Οι εργαζόμενοι, όμως, τους θεωρούν υπεύθυνους για τη σημερινή δύσκολη κατάσταση. Χρόνια ολόκληρα, προσπάθησαν να επι-

βάλουν την πολιτική τους με τα ΜΑΤ, τις δίκτες και καταδίκτες συνδικαλιστών, την αντεργατική νομοθεσία, γι' αυτό δεν πρόκειται να τους πιστέψουν, αντίθετα, ενώνονται και οργανώνονται στα σωματεία τους, στους τόπους δουλειάς, παραμερίζοντας κάθε πολιτική ή συνδικαλιστική διαφορά και παλεύουν για να ικανοποιηθούν τα οικονομικά και θεσμικά αιτήματά τους, ενάντια στην ανεργία και τις απολύσεις, για την προστασία των συνδικαλιστικών ελευθεριών και την εφαρμογή των θετικών διατάξεων του Νόμου 1264.

ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΣΤΟ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ

Ο εκδημοκρατισμός του συνδικαλιστικού κινήματος της χώρας, αποτέλεσε και αποτελεί κεντρικό αίτημα της εργατικής τάξης και των συνδικάτων της. Είναι άμεσα δεμένο με τους καθημερινούς αγώνες για καλύτερη ζωή, εθνική ανεξαρτησία, ειρήνη, κοινωνική πρόοδο. Ο εκδημοκρατισμός αποτελεί βασική προϋπόθεση για τη μαζικοποίηση και την αποτελεσματική δράση των συνδικάτων.

Οι εργαζόμενοι αξιώνουν να μη βιάζεται η θέληση τους, να εκλέγουν ελεύθερα, αδέσμευτα και δημοκρατικά τους εκπροσώπους τους. Καταδικάζουν κάθε επιδίωξη πλαστογράφησης της θέλησής τους με εργοδοτικές και κρατικές παρεμβάσεις.

Το καθεστώς αυτό αντιπάλαιψαν όλες οι δημοκρατικές συνδικαλιστικές δυνάμεις μετά τη μεταπολίτευση. Διατύπωσαν κοινές θέσεις για τον εκδημοκρατισμό του συνδικαλιστικού κινήματος. Στη βάση αυτών των κοινών θέσεων, η Ομοσπονδία κατάγγειλε τα νόθα συνέδρια της ΓΣΕΕ.

Μετά τις εκλογές του Οκτώβρη 1981 και τις προσφυγές στα δικαστήρια, είναι γνωστό ότι διορίστηκε μονοπαραταξιακή Διοίκηση της ΓΣΕΕ που έδειξε η κυβέρνηση ξεκάθαρα τις προθέσεις της. Ανάλογες προθέσεις αποκάλυψε και ο Νόμος 1264/82.

Χαρακτηριστικό είναι το γεγονός ότι οι προτάσεις που, μαζί με άλλες Ομοσπονδίες, υπέβαλε η Ομοσπονδία μας στον τότε Υπουργό Εργασίας, πριν από την ψήφιση του Ν. 1264, προτάσεις που άνοιγαν σίγουρα το δρόμο στον εκδημοκρατισμό του συνδικαλιστικού κινήματος, δεν πάρθηκαν καθόλου υπόψη.

Οι προτάσεις αυτές αναφέρονταν στις εγγυήσεις που έπρεπε να υπάρχουν για τον εκδημοκρατισμό με γνήσιες αρχαιρεσίες, έξω από κάθε εργοδοτική και κρατική παρέμβαση, για την αυτοτέλεια του συνδικαλιστικού κινήματος. Ακόμα, καθορίζαμε χρονοδιάγραμμα ώστε μέσα σ' ένα χρόνο, να γινόνταν το Συνέδριο της ΓΣΕΕ. Αφού βέβαια θα είχε προηγηθεί ο κύκλος των αρχαιρεσιών στα σωματεία και τα συνέδρια των δευτεροβάθ-

μιων οργανώσεων, Εργατικών Κέντρων και Ομοσπονδιών.

Η απόρριψη των προτάσεων μας είχε σαν αποτέλεσμα να συνεχίζεται μέχρι σήμερα η ίδια αντιδημοκρατική πορεία στο συνδικαλιστικό κίνημα. Για την ανακοπή αυτής της πορείας δεν υπάρχει καμιά εγγύηση - ύστερα από το νέο διορισμό (συμπλήρωση) και την παραίτηση των δημοκρατικών συμβούλων που δεν ανήκουν στην κυβερνητική παράταξη - ότι τελικά θα πάμε σε γνήσιο, αντιπροσωπευτικό και δημοκρατικό Συνέδριο.

Και η σημερινή κυβέρνηση προσπαθεί να βάλει το συνδικαλιστικό κίνημα κάτω από τον πλήρη έλεγχο της, με τη χρησιμοποίηση παλιών και νέων μεθόδων. Στόχος είναι το συνδικαλιστικό κίνημα να "ευθυγραμμιστεί" ώστε να υιοθετεί άκριτα κάθε μέτρο που δεν είναι προς όφελος των εργαζομένων, όπως έγινε με τη διορισμένη πλειοψηφία της Διοίκησης της ΓΣΕΕ. Η οποία μετατράπηκε σε κυβερνητικό παράρτημα, υιοθετώντας κάθε μέτρο σε βάρος των εργαζόμενων, όπως π.χ. την απαγόρευση με νόμο των αυξήσεων για το 1983, τη χορήγηση της τρίτης δόσης της ΑΤΑ σε δύο δόσεις, τη μη υπογραφή Εθνικής Γενικής Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας για το 1983, με αποτέλεσμα να εικρεθούν εκατοντάδες Κλαδικές Συλλογικές Συμβάσεις στη Διαιτησία.

Η Διοίκηση της ΓΣΕΕ, αφού υπόγραψε πανηγυρικά την απαράδεκτη Σύμβαση Εργασίας με τον Σ.Ε.Β. για το 40ωρο και πενθήμερο, στη συνέχεια αποδέχτηκε τη μεθόδευση της παραπομπής της στη Διαιτησία του Ν. 3239, για να καλυφθεί αυτή και η κυβέρνηση πίσω από μια διαιτητική απόφαση, κομμένη και ραμμένη στα μέτρα του ΣΕΒ. Υπερασπίστηκε το απεργοκτόνο άρθρο 4 στο νόμο περί "κοινωνικοποιήσεων".

Ακόμα έχουμε παρέμβαση της κυβέρνησης στη ζωή και δράση των συνδικάτων μέσα από δικαστήρια, με καθαιρέσεις δημοκρατικών και γνήσια εκλεγμένων Διοικήσεων. Ενώ εντείνεται η τρομοκρατία στους τόπους δουλειάς από την εργοδοσία, απολύοντας συνδικαλιστικά στελέχη ή ποινικοποιώντας τις απεργίες των εργαζομένων, οπλισμένοι με το Νόμο 1320.

Η θέση της Ομοσπονδίας ήταν, να διοριστεί άλλη Διοίκηση της ΓΣΕΕ από όλες τις τάσεις, χωρίς καμιά να έχει την απόλυτη πλειοψηφία, που θα αναλάβαινε μέσα σε τακτό και σύντομο χρονικό διάστημα, να πραγματοποιήσει το Συνέδριο της ΓΣΕΕ, αφού προηγουμένα έπαιρνε με κοινές αποφάσεις, όλα τα μέτρα για τη γνησιότητα του.

Η ομοσπονδία μας καταδίκασε την κυβερνητική παρέμβαση στην απόφαση του δικαστηρίου για συμπλήρωση της μονοπαραταξιακής Διοίκησης της ΓΣΕΕ, που, όπως τονίσαμε, δεν παρέχει καμιά εγγύηση για να πραγματοποιήσει γνήσιο Συνέδριο στη ΓΣΕΕ.

Γενικά, αυτή η κατάσταση στάθηκε η αιτία να παραιτηθούν 21 μέλη από τα όργανα της ΓΣΕΕ και να δημιουργηθεί σοβαρή κρίση.

Ένα δείγμα της νόθευσης της θέλησης της εργατικής τάξης στο Συνέδριο της ΓΣΕΕ, είναι ότι εκατοντάδες σωματεία δεν έκαναν εκλογές με το Ν. 1264, δεν εκκαθάρισαν τα μητρώα τους και τα περισσότερα Εργατικά Κέντρα και Ομοσπονδίες θα στείλουν αντιπροσώπους όχι από γνήσια και αντιπροσωπευτικά συνέδρια.

Ένα παράδειγμα, ο γνωστός στον κλάδο μας Σουμπασάκης, που έκανε αρχαιρεσίες πριν το Νόμο, παρουσιάζει ότι ψήφισαν 448. Απ'αυτά τα 448 ψηφοδέλτια, μόνο οι 139 φάκελλοι ήταν μονογραμμένοι από το Δικαστικό, οι υπόλοιποι πώς βρέθηκαν στην κάλπη;

Η Διοίκηση της Ομοσπονδίας μας, κατέβαλε κάθε δυνατή προσπάθεια το Συνέδριο μας να είναι απόλυτα γνήσιο και αντιπροσωπευτικό.

Και είναι γνωστό ότι, μόλις οι γνήσιοι εκπρόσωποι του κλάδου στο 9ο Συνέδριο, πήραν την Ομοσπονδία στα χέρια τους, το 1976, το πρώτο που έκαναν, ήταν η εφαρμογή της απλής αναλογικής.

Η Ομοσπονδία, για μια ακόμα φορά, δηλώνει τη θέληση της να κάνει ό,τι είναι δυνατό για να εξασφαλιστεί η γνήσια και χωρίς νόθευση έκφραση της εργατικής τάξης.

Ο κλάδος μας και όλη η εργατική τάξη δεν πρόκειται ν'αναγνωρίσει νόθα εκπροσώπηση και θα καταλογίσει σοβαρές ευθύνες σ'αυτούς που μεθόδευσαν τη νόθευση της θέλησης των εργαζομένων. Δεν θα σταματήσουμε τον αγώνα μας για ένα οργανωτικά αυτοτελές, αγωνιστικό, ταξικό συνδικαλιστικό κίνημα, που θα είναι φρουρός και υπερασπιστής των δικαιωμάτων των εργαζομένων.

ΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ

Στα χρόνια που πέρασαν, οι εργαζόμενοι δυνάμωσαν τους αγώνες τους, παρά τα εμπόδια που έβαλαν οι κυβερνήσεις της δεξιάς, η αντεργατική νομοθεσία, η ποινικοποίηση των απεργιών, τα λοκ-άουτ, η τρομοκρατία, η υπονόμευση της ενότητας τους από τον κυβερνητικό συνδικαλισμό κλπ.

Αξιοποιώντας ποικίλες μορφές πάλης, από τις πιο απλές μέχρι και τις πιο σύνθετες, η εργατική τάξη είχε ορισμένες σοβαρές κατακτήσεις, όπως μείωση των ωρών εργασίας, εφαρμογή του πενθήμερου σε μια σειρά κλάδους και της Α.Τ.Α., κατάργηση του Νόμου 330.

Το 1981 οι απεργοί ήταν 1.250.000. Το 1982 ήταν 800.000. Από τους 800.000 απεργούς, οι 300.000 ήταν βιομηχανικοί εργάτες. Πάνω από το 1/3 των απεργιών έγιναν με αφορμή τις απολύσεις, τις διαθεσιμότητες,

την προστασία συνδικαλιστών.

Οι εργαζόμενοι, αντιπαλεύοντας την επίθεση των μονοπωλίων ενάντια στο βιοτικό τους επίπεδο, ανάπτυξαν τους αγώνες τους, διεύρυναν το περιεχόμενο των διεκδικήσεων τους, υπερασπίστηκαν το δικαίωμα για δουλειά, συγκρότησαν επιτροπές ανέργων.

Αντιτάχθηκαν αγωνιστικά στον περιορισμό του δικαιώματος της απεργίας, όπως επιχειρείται με το άρθρο 4 του νόμου περί κοινωνικοποιήσεων και στη χρησιμοποίηση αστυνομικής βίας, όπως "ΣΟΦΤΕΣ", Ναυτεργάτες, "ΔΟΜΙΚΑ ΕΡΓΑ", καταδίκες απεργών και συνδικαλιστών.

Τα αιτήματα και οι αγώνες επεκτάθηκαν σε θεσμικές και κοινωνικές διεκδικήσεις, στην υπεράσπιση της ειρήνης, στην έξοδο της χώρας μας από το ΝΑΤΟ και την ΕΟΚ, την κατάργηση των βάσεων, ζητήματα που συνδέονται τόσο με το φως της εργατιάς όσο και με την ίδια την επιβίωση της.

Η Εργατική Τάξη με τους αγώνες της, στάθηκε στην πρωτοπορία του μαζικού κινήματος, για τη νίκη των δημοκρατικών δυνάμεων τον Οκτώβρη του 1981 και συνεχίζει να παλεύει για την πραγματική αλλαγή

Έκφρασε την αλληλεγγύη και συμπάρασταση της στην αγροτιά, τη νεολαία, στους επαγγελματοβιοτέχνες, κατέβηκε σε κοινούς αγώνες με τους επιστήμονες και τους τεχνικούς.

ΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΤΟΥ ΚΛΑΔΟΥ

Η Ομοσπονδία, με οδηγό το τελικό ψήφισμα του 11ου Συνεδρίου της, τον Αύγουστο του 1980 και τις αποφάσεις του Γενικού Συμβουλίου, της Διοίκησης και της Εκτελεστικής Γραμματείας, οργάνωσε και κατεύθυνε την πάλη των εργαζομένων, πρόβαλε τα αιτήματα του κλάδου.

Χρησιμοποιήσαμε ποικίλες μορφές πάλης, ανάλογα με τις συνθήκες, τις δυνατότητες και τις γνώμες των οργανώσεων, από τις κατώτερες -ομαδικές παραστάσεις, διαβήματα, συγκεντρώσεις, πικετοφορίες - μέχρι και τις ανώτερες μορφές -απεργίες τοπικές, περιφερειακές, πανελλαδικές- καθώς και πορείες που χρησιμοποιήθηκαν με μεγάλη συχνότητα και ένταση, προς τα υπουργεία και τις κατά τόπους νομαρχίες.

Συνολικά, στα τρία χρόνια, πραγματοποιήθηκαν 6 Πανελλαδικές απεργίες με 24ωρη διάρκεια και 1 με 48ωρη διάρκεια. Την ίδια περίοδο και στο διάστημα μεταξύ των Πανελλαδικών κινητοποιήσεων, πραγματοποιήθηκαν 9 24ωρες στην Αθήνα-Πειραιά και δεκάδες περιφερειακές και τοπικές, σε πολλές πόλεις και περιοχές.

Ιδιαίτερη σημασία έχουν οι Πανοικοδομικές συγκεντρώσεις των ανέρων, που οργανώθηκαν αυτή την περίοδο.

Στις 18 Μάρτη 1981, πραγματοποιήθηκαν συγκεντρώσεις των ανέργων, στην Αθήνα και στις πόλεις που πλήγηκαν από τους σεισμούς. Στις 9 Μάρτη 1982, πραγματοποιείται συγκέντρωση ανέργων στην Αθήνα και η προσπάθεια κατευθύνεται σε μια πιο μόνιμη κινητοποίηση των ανέργων.

Μεγάλης διάρκειας απεργίες και άλλης μορφής κινητοποιήσεις σημειώθηκαν στα εργοτάξια, εργοστάσια Κατεργασίας Ξύλου, Μαρμάρου κλπ., και κατόρθωσαν να αποσπάσουν αυξήσεις, να καθιερώσουν το πενθήμερο κλπ. Στο διάστημα αυτό πολλαπλασιάστηκαν οι επισχέσεις εργασίας για καθυστέρηση καταβολής αποδοχών.

Στην επιτυχία των απεργιακών και άλλων κινητοποιήσεων, συνέβαλε αποφασιστικά η τακτική ενημέρωση από μέρους της Ομοσπονδίας και των Σωματείων, για τη γενική κατάσταση του κλάδου και την πορεία των προβλημάτων που τον απασχολούν, καθώς και για τις απαντήσεις των αρμοδίων κυβερνητικών παραγόντων, στις συναντήσεις που πραγματοποιήσαν.

Επίσης, θετική συμβολή προς την κατεύθυνση της καλύτερης ενημέρωσης, έδωσαν και οι δεκάδες περιφερειακές συσκέψεις των Διοικητικών Συμβουλίων.

Μεγάλο αποδείχτηκε το ενδιαφέρον του κλάδου, που συμμετείχε μαζικά στις πανοικοδομικές συγκεντρώσεις που οργάνωσε η Ομοσπονδία, αμέσως μετά την εκλογική νίκη των δημοκρατικών δυνάμεων, που αναλύονταν η νέα κατάσταση, η σημασία αυτής της νίκης για τους εργαζόμενους και η τακτική της Ομοσπονδίας στις νέες σύνθετες συνθήκες, για την προώθηση και ικανοποίηση των αιτημάτων του κλάδου.

Κύρια χαρακτηριστικά αυτών των συγκεντρώσεων, ήταν η ενότητα και η μαζικότητα, καθώς και η έγκριση των φηφισμάτων που προτείνονταν από την Ομοσπονδία.

Ο κλάδος απάντησε αστραπιαία ενάντια στο άρθρο 27 του Νόμου 1320, που απαγορεύει τις αυξήσεις για το 1983. Αποφασιστική στάθηκε η συμβολή της Ομοσπονδίας στο συντονισμό με άλλες συνδικαλιστικές οργανώσεις, στην ανάπτυξη των αγώνων και κινητοποιήσεων κατά του απεργιοκτόνου άρθρου 4 για την υπεράσπιση του δικαιώματος της απεργίας. Με τους αγώνες του αυτούς, ο κλάδος καταξιώθηκε στην εργατική τάξη, εκφράζοντας τα πιο βαθειά αισθήματα αλληλεγγύης στους συναδέλφους μας άλλων κλάδων, που πλήττονταν άμεσα με το άρθρο αυτό.

Η ΠΡΟΩΘΗΣΗ ΤΩΝ ΑΙΤΗΜΑΤΩΝ

Στα τρία χρόνια που πέρασαν από το 11ο Συνέδριο, ο κλάδος με τους μαζικούς αγώνες του, υποχρέωσε τις κυβερνήσεις, παρά την αντεργατική πολιτική που ακολουθούσαν πριν από τον Οκτώβρη του 1981 και

την αναβλητικότητα της σημερινής κυβέρνησης, να ικανοποιήσουν μια σειρά αιτήματα, που ορισμένα απ'αυτά ήταν στην αιχμή των κινητοποιήσεων.

- Να επεκταθεί το Ι.Κ.Α. σ'όλη τη χώρα.
 - Να αυξηθεί το δωροαδειοσημο από 4% σε 10%.
 - Να ψηφιστεί η τροποποίηση του Νόμου για την έγκαιρη καταβολή των δωροαδειοσήμων στις περιοχές που εφαρμόστηκε το μηχανογραφικό σύστημα και να αρχίσει η σταδιακή επέκταση του από την Κρήτη και την Ήπειρο, σ'όλη τη Νοτιοδυτική Ελλάδα.
 - Να επαναλειτουργήσει η Επιτροπή Κρίσης για την ένταξη στα Βαρεία και Ανθυγιεινά Έπαγγέλματα.
 - Να δοθεί παράταση του Νόμου 629-825 και του 172, για ένα χρόνο.
 - Να χορηγηθούν έκτακτα επιδόματα στους άνεργους Οικοδόμους, Λατόμους, Ασβεστοποιούς και στις περιοχές που πλήγηκαν από σεισμούς, με ευνοϊκές προϋποθέσεις. Καθώς και αυξημένα επιδόματα το Πάσχα του 1982 και 1983.
 - Να αρχίσει η επαναχορήγηση των στεγαστικών δανείων και να αυξηθεί το ύψος και ο αριθμός τους.
 - Να τροποποιηθεί ο Νόμος για τα Γκαραζ και να απαλλαγεί η πρώτη κατοικία από το φόρο μεταβίβασης.
 - Να βελτιωθούν οι συντάξεις του Επικουρικού Ταμείου.
 - Να δοθούν αυξήσεις στα κατώτερα όρια των μεροκάματων των Συλλογικών Συμβάσεων του 1980, 1981 πάνω από τα ποσοστά που καθόρισε η πολιτική της μονόπλευρης λιτότητας.
 - Να επεκταθούν οι τριετίες σε όλες τις Συλλογικές Συμβάσεις που καταγγέλλει η Ομοσπονδία, ακόμα οι Λατόμοι και Ασβεστοποιοί, εκτός από τις τριετίες, να παίρνουν το μεροκάματο όταν, λόγω κακοκαιρίας, διακόπτουν την εργασία, χωρίς περιορισμούς.
 - Να καταβάλλεται το επίδομα γάμου χωρίς να συμφηφίζεται με τυχόν μεγαλύτερες καταβαλλόμενες αποδοχές.
 - Να καταβάλλεται ανθυγιεινό επίδομα στους Λουστραδόρους-Μηχανοξυλουργούς και βοηθούς τους από 5% και στους εργαζόμενους στους Τσιμεντόλιθους-Τσιμεντοκολώνες 10%.
- Στους εργαζόμενους στις Μωσαϊκές Πλάκες, εκτός από το ανθυγιεινό επίδομα από 10%, πετύχαμε να καταργηθεί η διάκριση σε Α, Β, Γ, στους τεχνίτες.

Η ΚΡΙΣΗ ΤΗΣ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ

Η κρίση στον τομέα ξεκίνησε από το δεύτερο εξάμηνο του 1979, με κύριο χαρακτηριστικό την κατακόρυφη πτώση της οικοδομικής δραστηριό-

τητας, κάλυψε όλες τις περιοχές της χώρας και συνεχίστηκε με σταθερό ρυθμό το 1982.

Η κρίση συγκεντρώθηκε στις αστικές περιοχές (πτώση 56%) και ημιαστικές περιοχές (πτώση 15%). Ειδικότερα η περιοχή της πρωτεύουσας παρουσίασε πτώση 67,3% το 1982 σε σχέση με το 1979.

Οι προηγούμενες κρίσεις που εκδηλώθηκαν στον οικοδομικό τομέα (1967, 1974) είχαν περιοδικό χαρακτήρα, ένα χρόνο και τον επόμενο χρόνο άρχιζε η σταδιακή ανάκαμψη.

Αντίθετα, η κρίση 1979-1982 (η οποία συνεχίζεται και το 1983) είναι παρατεταμένη και εντάσσεται στη γενικότερη οικονομική κρίση της χώρας μας.

Έχει επίσης σχέση με τον τρόπο παραγωγής του αστικού διαμερισματος, την υποβάθμιση της ζωής στις μεγάλες πόλεις (νέφος, κυκλοφοριακό κλπ).

Η μείωση της εισαγωγής συναλλάγματος (μετανάστες, ναυτεργάτες) έχει συμβάλλει στην ένταση της κρίσης.

Οι κυβερνήσεις της Ν.Δ. υποστήριξαν ότι η πτώση της οικοδομικής δραστηριότητας θα είχε θετικές επιπτώσεις πάνω στην οικονομία γενικά και ειδικότερα θα συνέβαλε στην αύξηση των παραγωγικών επενδύσεων και στη μείωση του πληθωρισμού.

Όμως οι εξελίξεις στην οικονομία τους διέφευσαν, στα τρία χρόνια της κρίσης ούτε παραγωγικές επενδύσεις έγιναν ούτε ο πληθωρισμός μειώθηκε.

Η κρίση της οικοδομής δεν μπορεί να αποσπαστεί από τα πλαίσια της γενικότερης οικονομικής κρίσης στη χώρα μας. Η κρίση της οικοδομής επισπεύσθηκε και εντάθηκε με συγκεκριμένα μέτρα οικονομικά-πολεοδομικά που πήραν οι κυβερνήσεις της Ν.Δ., αδιαφορώντας για τις στεγαστικές ανάγκες του λαού και την ανεργία των εργαζόμενων στον κλάδο.

Η σημερινή κυβέρνηση, παρά τις εξαγγελίες της, ουσιαστικά ακολουθεί τις ίδιες οικονομικές-στεγαστικές επιλογές με τις προηγούμενες κυβερνήσεις.

Αντιμετωπίζει και αυτή την κατοικία σαν μοχλό αναθέρμανσης της οικονομίας, στηρίζει σ' αυτή τις ελπίδες της για το ξεπέρασμα της κρίσης. Αφήνει την παραγωγή της κατοικίας στα χέρια της λεγόμενης "ιδιωτικής πρωτοβουλίας", δεν ενισχύει αποφασιστικά τον ελεγχόμενο από το κράτος τομέα παραγωγής της κατοικίας, δεν προχωρεί στις απαραίτητες εθνικοποιήσεις βασικών βιομηχανικών μονάδων παραγωγής δομικών υλικών και δεν εφαρμόζει έλεγχο στις τιμές (κύκλωμα παραγωγής-εμπορίας).

Παρά τα ορισμένα θετικά που έχουν τα μέτρα που εξάγγειλε τελευταία η κυβέρνηση, πρέπει να σημειωθεί ότι οι αυξήσεις στα στεγαστικά

δάνεια δεν καλύπτουν την πραγματική αξία της αγοραζόμενης κατοικίας, ιδιαίτερα στις αστικές περιοχές, με συνέπεια οι δικαιούχοι δανείου να καταβάλουν περισσότερο από 50% για την αγορά κατοικίας.

Επίσης η κυβέρνηση δεν μείωσε τα υψηλά επιτόκια στα στεγαστικά δάνεια που αφορούν τα χαμηλότερα εισοδήματα.

Συνέπεια αυτής της κατάστασης, ένα μεγάλο ποσοστό να μην παίρνει τα δάνεια, γιατί οι όροι που προσφέρονται, είναι ασύμφοροι.

Άμεσα μέτρα που πρέπει να παρθούν για το ξεπέρασμα της κρίσης στην οικοδομή:

α) Να αρχίσει κρατικό πρόγραμμα λαϊκών και εργατικών κατοικιών. Και να συσταθεί φορέας από το Τεχνικό Επιμελητήριο, την Τοπική Αυτοδιοίκηση, την Ομοσπονδία Οικοδόμων, το Δημόσιο και άλλους κοινωνικούς φορείς, για την αντιμετώπιση του στεγαστικού προβλήματος του λαού.

β) Να διατεθούν περισσότερα ποσά από τον κρατικό προϋπολογισμό για σχολεία, νοσοκομεία και άλλα δημόσια αναπτυξιακά έργα.

γ) Να αυξηθούν τα στεγαστικά δάνεια και να καλύπτουν την αξία της αγοραζόμενης κατοικίας, άτοκα ή με πολύ μικρό τόκο.

δ) Να εγκριθούν και επεκταθούν τα σχέδια πόλης.

ε) Η ΜΟΜΑ να περιορίσει στο ελάχιστο τη δραστηριότητα της στην κατασκευή δημόσιων έργων.

Το ξεπέρασμα της κρίσης στην οικοδομή και η αντιμετώπιση της ανεργίας του κλάδου, δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί σαν μεμονωμένο φαινόμενο, αλλά σαν ένας κρίκος μιας άλλης πολιτικής, αντιμονοπωλιακού χαρακτήρα, για τη σωστή οικονομική ανάπτυξη της χώρας μας. Μιας πολιτικής που θα διευρύνει το Δημόσιο Τομέα της οικονομίας, θα περιορίζει τη δράση των μονοπωλίων, θα εθνικοποιήσει τον ορυκτό πλούτο, θα κρατικοποιήσει βασικούς κλάδους και επιχειρήσεις ζωτικής σημασίας για την οικονομία, την άμυνα, για την εθνική ανεξαρτησία.

Α Ν Ε Ρ Γ Ι Α

Ο οικοδομικός τομέας απασχολεί άμεσα 250.000 άτομα και περίπου άλλους τόσους έμμεσα.

Οι συνέπειες της κρίσης στον οικοδομικό τομέα πάνω στους οικοδόμους και γενικότερα στους εργαζόμενους σ' αυτόν, θα μπορούσαν να είχαν περιοριστεί αν η πτώση στην οικοδομική δραστηριότητα αντισταθμιζόταν από μια παράλληλη άνοδο του τομέα των έργων υποδομής, σχολείων, νοσοκομείων και άλλων έργων, όμως και σ' αυτό τον τομέα οι επενδύσεις μειώθηκαν.

Η Διοίκηση εκτιμά ότι το σύνολο των ανέργων και υποαπασχολούμενων ανέρχεται στο 65%-70% του δυναμικού του Κλάδου, ποσοστό που διατηρήθηκε σταθερά και το 1982-αρχές 1983, αφού η κρίση συνεχίστηκε αμείωτη.

Η κυβέρνηση, για την αντιμετώπιση της ανεργίας του κλάδου, είχε εξαγγείλει και εφαρμόσει το 1982, την επιδότηση Δήμων, Κοινοτήτων, ΕΥΔΑΠ, για την πρόσληψη ανέργων οικοδόμων και ανειδίκευτων εργατών. Το μέτρο αυτό δεν στάθηκε ικανό να συμβάλει στην ουσιαστική μείωση της ανεργίας, επαληθεύοντας την εκτίμηση της Ομοσπονδίας στο θέμα αυτό.

Η πολιτική που ασκεί η κυβέρνηση μέσω του ΟΑΕΔ, δεν βρίσκεται σε σωστή κατεύθυνση, αυτό φαίνεται και από τα στοιχεία του ΟΑΕΔ για το 1982, που σε σχέση με το 1981 παρουσιάζουν αύξηση της καταγεγραμμένης ανεργίας κατά 47,7%, περισσότερες απολύσεις κατά 32%, λιγώτερες τοποθετήσεις σε εργασία κατά 23,7% και το υπόλοιπο των εγγεγραμμένων ανέργων αυξήθηκε κατά 32,4%, ενώ οι επιδοτούμενοι άνεργοι αυξήθηκαν κατά 3,1% :

Η πολιτική της περικοπής των επιδομάτων ανεργίας από τον ΟΑΕΔ, εκτός του αντικοινωνικού χαρακτήρα της, έχει και άμεση επίπτωση στους οικοδόμους και εκφράζεται με την κάθε φορά πρόσθεση και νέων, απαράδεκτων αυστηρών προϋποθέσεων στο έκτακτο βοήθημα.

Στα πλαίσια αυτής της πολιτικής, ο ΟΑΕΔ δεν μπόρεσε να ανταποκριθεί στη βασική του αποστολή, δηλαδή στην προστασία και βελτίωση της θέσης των ανέργων.

Για την αντιμετώπιση των συνεπειών από την ανεργία που είναι προϊόν του καπιταλισμού, το συνδικαλιστικό κίνημα έχει υποχρέωση να οργανώσει τους άνεργους, για να διεκδικήσουν δουλειά και εξασφάλιση μιας υποφερτής ζωής όσο θα είναι άνεργοι.

Και δεν πρέπει να δεχτούμε να δημιουργηθεί εξαθλιωμένο προλεταριάτο, φτηνή εργατική δύναμη, που οι καπιταλιστές θα το χρησιμοποιούν για να ρίχνουν τα μεροκάματα, να χτυπούν τους αγώνες των εργαζομένων και να δημιουργούν απεργοασπαστικό μηχανισμό.

Π Ρ Ο Τ Α Σ Ε Ι Σ

1.- Να αναδειχθεί ο Δημόσιος Τομέας σε μοχλό που θα κινήσει ολόκληρη την οικονομία, προχωρώντας ταυτόχρονα στην εθνικοποίηση βασικών κλάδων της οικονομίας και να εξασφαλιστεί η δημοκρατική διαχείριση και ο έλεγχος του Δημόσιου Τομέα της Οικονομίας και των Δημόσιων Οικονομικών.

2.- Δραστικός περιορισμός των εισαγωγών στα είδη που οι κλάδοι της ελληνικής οικονομίας δοκιμάζονται από την κρίση.

Περιορισμός στη δράση, έλεγχος στα υπερκέρδη και κατάργηση όλων των προνομιακών νόμων υπέρ των μονοπωλίων. Να αξιοποιηθούν οι νέες παγκόσμιες δυνατότητες, προστατεύοντας ταυτόχρονα την εθνική παραγωγή, με αποδέσμευση της χώρας από τις υποχρεώσεις της ΕΟΚ.

3.- Να περιοριστούν δραστικά οι στρατιωτικές δαπάνες και να χρηματοδοτηθούν προγράμματα επενδύσεων σε έργα υποδομής και κοινωνικής πολιτικής.

ΑΜΕΣΑ ΜΕΤΡΑ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΑΝΕΡΓΩΝ

1.- Ριζική τροποποίηση του συστήματος και των προϋποθέσεων που ισχύουν σήμερα για την επιδότηση των ανέργων από τον ΟΑΕΔ.

2.- Το ύψος της τακτικής επιδότησης ανεργίας να είναι στο 80% του μεροκάματου.

Το ύψος του ημερήσιου επιδόματος της έκτακτης επιδότησης των ανέργων Οικοδόμων, Λατόμων, Ασβεστοποιών κλπ., έως ότου νομοθετηθεί, να είναι τουλάχιστον ίσο με το μεροκάματο της κάθε φορά Εθνικής Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας.

3.- Η επιδότηση των ανέργων να διαρκεί ώσπου να τους εξασφαλιστεί δουλειά και να ενισχυθεί ο ΟΑΕΔ από τον κρατικό προϋπολογισμό.

4.- Να επιδοτούνται οι νέοι εργαζόμενοι που βγαίνουν στην παραγωγή και δεν βρίσκουν δουλειά.

Τα μέτρα που θα μπορούσαν να αντιμετωπίσουν το πρόβλημα της ανεργίας, άμεσα και μακροπρόθεσμα, είναι:

1.- Μείωση των ωρών απασχόλησης στις 37,5 ώρες τη βδομάδα γενικά και στις 35 ώρες για τα βαρειά και ανθυγιεινά επαγγέλματα με πενθήμερο και απαγόρευση της υπερεργασίας.

2.- Μείωση του ορίου συνταξιοδότησης στα 55 για τους εργαζόμενους στα βαρειά και ανθυγιεινά επαγγέλματα.

3.- Αύξηση της χρονιάτικης άδειας σε 5 βδομάδες. Για τους Οικοδόμους, παρά την αύξηση του αδειοσήμου από 4% σε 10%, το ζήτημα παραμένει ανοιχτό γιατί δεν μας εξισώνει με τους άλλους εργαζόμενους.

4.- Να μειωθούν δραστικά οι υπερωρίες.

5.- Αυστηρός έλεγχος των απολύσεων και των διαθεσιμοτήτων.

6.- Απαγόρευση εισαγωγών Κατεργασμένων Ξύλινων ειδών.

7.- Επέκταση του Ν. 2112 και στους εργατοτεχνίτες, που τις αποζημιώσεις θα καταβάλλει ο εργοδότης και όχι δημιουργία φορέα που θα καταβάλλει τις αποζημιώσεις.

8.- Αυστηρός έλεγχος πρόσληψης ξένων εργατών, πλήρης μισθολογική και ασφαλιστική εξίσωση τους με τους Έλληνες εργαζόμενους.

9.- Ίσες ευκαιρίες για πρόσληψη, επαγγελματική εξειδίκευση και εξέλιξη ανδρών και γυναικών.

10.- Ειδική μέριμνα για τους νέους που ζητούν εργασία και τους αποστρατευμένους.

ΣΥΛΛΟΓΙΚΕΣ ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΚΛΑΔΟΥ

Στα χρόνια που διανύσαμε από το Συνέδριο, η Ομοσπονδία κατάγγειλε κάθε χρόνο τις 12 Συλλογικές Συμβάσεις του κλάδου και κατάρτισε μια νέα Συλλογική Σύμβαση που καλύπτει τους Εργοδηγούς-Σχεδιαστές.

Τα σχέδια Συλλογικών Συμβάσεων που πρότεινε η Ομοσπονδία, περιλαμβάνουν αυξήσεις των κατώτερων μεροκάματων, του επιδόματος γάμου και του ανθυγιεινού για τις Συμβάσεις που προβλέπουν τέτοιο επίδομα και καθιέρωση του στις υπόλοιπες Συμβάσεις. Επίσης, τη μείωση των ωρών εργασίας με πενθήμερη βδομάδα, την Α.Τ.Α., καθώς και ειδικούς ευνοϊκούς όρους δουλειάς για τους νέους κλπ.

Στο διάστημα που πέρασε από το Συνέδριο ως τον Οκτώβρη του 1981, παρά το γεγονός ότι η πάλη του κλάδου για Συλλογικές Συμβάσεις που να ικανοποιούν τις βασικές ανάγκες, δυσκολεύτηκε από την πολιτική της λιτότητας που εφάρμοζαν οι κυβερνήσεις της "Ν.Δ." και το αντεργατικό θεσμικό πλαίσιο (Ν. 3239), οι εργαζόμενοι απόσπασαν μια σειρά βελτιώσεις στις Συλλογικές Συμβάσεις.

Σοβαρό εμπόδιο για την παραπέρα βελτίωση των Συλλογικών Συμβάσεων, αποτέλεσε η εισοδηματική πολιτική που εξάγγειλε η κυβέρνηση, για τα χρόνια 1982-1983.

Η Ομοσπονδία αγωνίζεται για:

- Αυξήσεις στις Κλαδικές Συμβάσεις σε ποσοστό που να καλύπτουν την απώλεια των μεροκάματων στα προηγούμενα χρόνια.

- Τα επιδόματα να υπολογίζονται πάντοτε πάνω στα νέα βασικά μεροκάματα.

- Να διαμορφωθεί νέος, γνήσιος και αντιπροσωπευτικός τιμάρριθμος, για τη διαμόρφωση του να λαβαίνεται υπόψη πού κύρια καταναλώνει το εισόδημα του ο εργαζόμενος, με τη συμμετοχή αιρετών εκπροσώπων των εργαζομένων.

- Η Α.Τ.Α. να δίνεται κάθε τετράμηνο, αφού θα παίρνεται υπόψη αθροιστικά η απώλεια του κάθε μήνα, για τους 4 μήνες και όχι όπως δίνεται σήμερα.

- Καθιέρωση με νόμο της αναδρομικής ισχύος των Συλλογικών Συμβάσεων από τη μέρα της παραπομπής.
- Ενοποίηση των Κλαδικών Συμβάσεων Εργασίας που καταγγέλλει η Ομοσπονδία.
- Ριζική τροποποίηση του Νόμου 3239.

ΜΕΙΩΣΗ ΤΩΝ ΩΡΩΝ ΕΡΓΑΣΙΑΣ - ΠΕΝΘΗΜΕΡΟ

Συνάδελφοι,

Είναι γνωστό ότι εμείς οι οικοδόμοι πρώτοι σπάσαμε το φράγμα του θωρο. Από το 1964 δυναμικά αρχίζοντας από την Αθήνα, εφαρμόσαμε το 7ωρο και το επεκτείναμε σιγά-σιγά σε όλη τη χώρα, με βδομαδιατική απασχόληση 41 ώρες. Η κατάκτηση αυτή από το 1975 πέρασε στις Κλαδικές Συλλογικές Συμβάσεις και έχει ισχύ νόμου.

Ύστερα από τους αγώνες της εργατικής τάξης, η Ν.Δ. άρχισε σταδιακά να μειώνει τις ώρες, έτσι το 1982 έφτασαν τις 42 τη βδομάδα. Σε πολλές επιχειρήσεις, οι εργάτες επέβαλαν το πενθήμερο.

Η μείωση των ωρών εργασίας και το πενθήμερο είναι απαραίτητο σήμερα, ύστερα από το άγχος, την εντατικοποίηση της εργασίας και την υπερένταση από τον εκσυγχρονισμό των μέσων παραγωγής.

Έτσι δίνεται η δυνατότητα στον εργάτη για περισσότερη ανάπαυση και φυχαγωγία, για να μπορεί να συνεχίζει ανανεώνοντας τις δυνάμεις του.

Για τον κλάδο μας, η ακόμα μεγαλύτερη μείωση των ωρών εργασίας μπαίνει πιο επιτακτικά, ύστερα και από την ολοένα αύξηση της ανεργίας. Αν και το αίτημα για 37 1/2 ώρες, με προοπτική 35 τη βδομάδα και πενθήμερο ήταν και του 11ου Συνέδριου, δεν μπορέσαμε να το πραγματοποιήσουμε, λόγω της μεγάλης ανεργίας.

Επομένως το πρόβλημα παραμένει και για τη νέα περίοδο.

Το πενθήμερο θα δημιουργήσει δύο προβλήματα, το έκτο μεροκάματ και το έκτο ένσημο.

Η πρότασή μας προς το Συνέδριο είναι η παρακάτω:

Το έκτο μεροκάματο θα το συμπληρώνουμε από τον περισσότερο χρόνο που θα δουλεύουμε στις 5 μέρες.

Αυτοί που θα δουλεύουν λιγώτερο από 5 μέρες, θα παίρνουν κλάσμα μεροκάματου.

Για το έκτο ένσημο, να ισχύει η ρύθμιση που κάνει το ΙΚΑ, δηλαδή:

Αν δουλεύουμε	1	μεροκάματο	1	ένσημο.
Αν δουλεύουμε	2	μεροκάματα	2	ένσημα.

Αν δουλεύουμε	3	μεροκάματα	4	ένσημα.
Αν δουλεύουμε	4	μεροκάματα	5	ένσημα.
Αν δουλεύουμε	5	μεροκάματα	6	ένσημα.

Το πρόβλημα θα είναι δύσκολο στην εφαρμογή του. Η λύση του θα εξαρτηθεί από τη δική μας πάλη και την εφαρμογή του μηχανογραφικού συστήματος, που, πιστεύουμε, θα συμβάλλει σε μεγάλο βαθμό.

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΡΥΘΜΙΣΗ ΤΟΥ ΧΕΙΜΕΡΙΝΟΥ ΕΠΙΔΟΜΑΤΟΣ

Τα επιδόματα, όπως είναι γνωστό, τα παίρνουμε από το 1975 και φυσικά δεν μας τα χάρισαν, χρειάστηκε να κάνουμε σκληρούς αγώνες.

Τα επιδόματα αυτά έχουν το νόημα της εισοδηματικής κάλυψης, λόγω του εποχιακού του επαγγέλματος.

Στο διάστημα από το προηγούμενο Συνέδριο, εκτός από τα τακτικά Χριστούγεννα και Πάσχα, πήραμε και έκτακτα, λόγω σεισμών και ανεργίας. Όπως το 1981 με τους σεισμούς, το 1982 το Πάσχα 23.500 δρχ. και το Πάσχα του 1983 24.500 δρχ. Ακόμα βελτιώσαμε τις προϋποθέσεις, προκειμένου να το πάρουν όσο το δυνατό περισσότεροι συνάδελφοι. Επίσης, πετύχαμε να το παίρνουν και οι Λατόμοι-Ασβεστοποιοί.

Πέρσι και φέτος, η κυβέρνηση πρόσθεσε ακόμα μια προϋπόθεση, υπολογίζοντας τα ένσημα των δύο τελευταίων χρόνων. Ακόμα έβαλαν και μια σειρά απαγορευτικές διατάξεις.

Το αίτημα για τη νομοθετική ρύθμιση, παρά την υπόσχεση του πρώην αλλά και του σημερινού Υπουργού Εργασίας, δεν προχωρεί.

Αντίθετα, διάφοροι κυβερνητικοί παράγοντες δεν παύουν να τονίζουν μέσα κι έξω από τη Βουλή, την πρόθεση τους να τα καταργήσουν και τα χρήματα να τα δώσουν στους Δήμους και στους εργοδότες, προκειμένου να απορροφηθεί η ανεργία.

Η Ομοσπονδία, με υπόμνημα της στις 30 Μάρτη 1978, υπέβαλε προτάσεις και σχέδιο νόμου στην τότε κυβέρνηση της Ν.Δ. και μόνο στα μέσα του 1980 άρχισαν οι συζητήσεις και το 1981 έγινε σχέδιο νόμου, στο οποίο είχαμε σοβαρές διαφορές. Τελικά δεν μπορέσαμε να επιβάλουμε τις απόψεις μας, γιατί μεσολάβησαν οι εκλογές του 1981.

Όχι μόνο δεν δεχόμαστε την κατάργησή τους, αλλά διεκδικούμε τη σύντομη νομοθετική ρύθμιση, που μόνο έτσι θα κατοχυρωθούμε.

ΟΛΟΚΛΗΡΩΤΙΚΗ ΕΝΤΑΞΗ ΣΤΑ ΒΑΡΕΙΑ ΚΑΙ ΑΝΘΥΓΙΣΙΝΑ

Ένα από τα προβλήματα που πρόβαλε η Ομοσπονδία στο διάστημα αυτό και μάλιστα από τα πρώτα, ήταν η ολοκληρωτική ένταξη στα βαρεία και

ανθυγιεινά επαγγέλματα, των εργαζομένων στην Κατεργασία Ξύλου, Πρι-
στήρια, Ναυπηγοξυλουργών, Υδραυλικών, Τζαμάδων, Ξιδεράδων που απα-
σχολούνται στην Κοπή Ξιδήρων στις μάντρες, καθώς και των εργαζομένων
στους Τσιμεντόλιθους-Τσιμεντοκολώνες, στις Μετώπες, στα Γύφινα και
στους Σπαστήρες Λατομείων για την παραγωγή Μαρμαροψηφίδων, Μαρμαρό-
σκουνης κλπ.

Η κυβέρνηση της δεξιάς, εφαρμόζοντας τις εντολές της ΕΟΚ και με
το πρόσχημα ότι δεν υπάρχει εκεί τέτοιος θεσμός ή ακόμα ότι εντάχθη-
καν κλάδοι που δεν έπρεπε να ενταχθούν, σταμάτησε τη λειτουργία της
Επιτροπής.

Τώρα, ύστερα από τις κινητοποιήσεις και τις πιέσεις του κλάδου,
κάθως και των άλλων εργαζόμενων, άρχισε να λειτουργεί η Επιτροπή
Κρίσης Βαρέων και Ανθυγιεινών Επαγγελμάτων.

Αίτημα μας παραμένει η ολοκληρωτική ένταξη των εργαζομένων στα
παραπάνω επαγγέλματα, για να σταματήσει η συστηματική παραβίαση των
εργοδοτών, που έχει σαν αποτέλεσμα να αποκλείονται πολλοί συνάδελφοι
από το ευεργέτημα αυτό, μια και αφήνεται στην κρίση του εργοδότη να
χαρακτηρίζει αν υπάγονται ή όχι στα Βαρέα.

Πέρα από τις βαρειές και ανθυγιεινές συνθήκες, που δικαιολογη-
μένα πρέπει να ενταχθούν, θα συμβάλλει και ως ένα βαθμό, στην αντι-
μετώπιση της ανεργίας, με την έξοδο πέντε ηλικιών νωρίτερα στη σύν-
ταξη.

Μ Η Χ Α Ν Ο Γ Ρ Α Φ Η Σ Η

Το πρόβλημα αυτό πήρε μια εξέλιξη, εφαρμόστηκε στην Κρήτη-
Ήπειρο και τώρα, από το Σεπτέμβρη, θα εφαρμοστεί και στους Νομούς
Αιτωλοακαρνανίας, Αχαΐας, Ηλείας, Μεσσηνίας, Κεφαλληνιάς και Ζακύν-
θου. Άρχισε η απογραφή των συναδέλφων από το Πάσχα.

Ύστερα από τους αγώνες μας, είχε γίνει αποδεκτό από την προη-
γούμενη κυβέρνηση και ψηφίστηκε από την παρούσα Βουλή, Νόμος που επι-
βάλλει οικονομικές κυρώσεις που φτάνουν μέχρι και 100% της αξίας των
δωροαδειοσήμων στους εργοδότες που καθυστερούν να τα καταβάλουν
στους συναδέλφους μέσω του ΙΚΑ στις περιοχές που έχει εφαρμοστεί το
σύστημα της μηχανογράφησης.

Πρέπει να τονίσουμε ότι με πολύ αργούς ρυθμούς γίνεται η επέκ-
ταση, αν έτσι συνεχιστεί, θα χρειαστούν πολλά χρόνια μέχρι να εφαρ-
μοστεί σε όλη τη χώρα.

Η Ομοσπονδία αγωνίζεται να επιταχυνθούν οι διαδικασίες της
επέκτασης, ακόμα να εξασφαλίζει την απαραίτητη υποδομή που χρειάζεται

για να λειτουργήσει χωρίς προσκόμματα και ελλείψεις το μηχανογραφικό σύστημα και αυτή είναι η διάθεση των απαραίτητων μηχανημάτων στο ΙΚΑ για την κεντρική και περιφερειακή εξυπηρέτηση του νέου συστήματος και την πρόσληψη του απαραίτητου προσωπικού.

Το πρόβλημα αυτό είναι το πρώτο που θα πρέπει να διεκδικήσουμε την άμεση ικανοποίηση του για την επόμενη περίοδο.

ΣΥΝΤΑΞΗ ΣΤΑ 55 ΧΡΟΝΙΑ

Το αίτημα αυτό απασχόλησε και το προηγούμενο Συνέδριο. Οι κυβερνήσεις της Ν.Δ. το απόρριπταν, γιατί το έβλεπαν από την οικονομική του πλευρά.

Αλλά και η σημερινή κυβέρνηση, αν και σαν Κόμμα το αποδέχεται στο "συμβόλαιο με το λαό", στο κεφάλαιο της κοινωνικής ασφάλισης και στο σημείο 177, από τις μέχρι σήμερα δηλώσεις των αρμόδιων Υπουργών δεν προτίθεται προς το παρόν να το κάνει πράξη, γιατί μετράει το οικονομικό κόστος.

Πρέπει όμως να τονίσουμε ότι η δουλειά των Οικοδόμων, Λατόμων, Μαρμαράδων κλπ. είναι βαρειά και ανθυγιεινή, γιατί η παραγωγική διαδικασία σήμερα με τη χρησιμοποίηση σύγχρονων μέσων παραγωγής και τη μαζική χρησιμοποίηση πρώτων υλών με χημικές ουσίες κλπ. που έχουν σαν αποτέλεσμα την εντατικοποίηση της εργασίας, η οποία επιφέρει κόπωση μεγάλη, νευρική υπερένταση, εντατική πνευματική επαγρύπνηση, εξάντληση και φθορά σωματική και πνευματική και την ολοένα αυξανόμενη προσβολή του ανθρώπινου οργανισμού από επαγγελματικές ασθένειες κ.λ.π.

Ακόμα, λόγω της μεγάλης ηλικίας, είναι προβληματική η απασχόληση τους, γιατί οι εργοδότες δεν τους προσλαμβάνουν για εργασία, προτιμώντας νεώτερους εργαζόμενους σαν πιο αποδοτικούς. Με συνέπεια να μην μπορούν να πραγματοποιήσουν τις προϋποθέσεις που απαιτούνται για να συνταξιοδοτηθούν.

Ένας άλλος λόγος που επιβάλλεται να γίνει δεκτό το αίτημα, είναι η μεγάλη ανεργία, αν συνταξιοδοτηθούν 5 ηλικίες, ισοδυναμεί περίπου με το 12,5% του κλάδου, που σημαίνει 25.000-30.000 συνάδελφοι. Οι θέσεις αυτές θα καλυφθούν από άνεργους, μαζί με τη μείωση των ωρών εργασίας, είναι οι πιο αποτελεσματικοί τρόποι αντιμετώπισης της ανεργίας.

Η Ομοσπονδία δεν θα πάφει να αγωνίζεται για την ικανοποίηση του αιτήματος αυτού.

Α.Τ.Υ.Χ.Η.Μ.Α.Τ.Α

Η χώρα μας είναι μια από τις πρώτες στην Ευρώπη στα εργατικά ατυχήματα, που ανέρχονται σε 45.000 το χρόνο, από αυτά τα 150-200 είναι θανατηφόρα.

Ο κλάδος μας έχει το μεγαλύτερο ποσοστό ατυχημάτων το χρόνο, που φτάνουν τις 15.000, δηλαδή το 1/3 του συνολικού αριθμού των εργατικών ατυχημάτων και τα θανατηφόρα φτάνουν περίπου στα 60-70 το χρόνο.

Οι κυβερνήσεις της δεξιάς χρόνια δεν έπαιρναν κανένα ουσιαστικό μέτρο προστασίας για τον περιορισμό των ατυχημάτων και τη βελτίωση των συνθηκών εργασίας.

Κάτω από τους αγώνες μας, υποχρεώθηκαν να εκδώσουν τρία Προεδρικά Διατάγματα που αναφέρονται στα μέτρα ασφάλειας, ουσιαστικά στην πράξη δεν απόδωσαν.

Αλλά και η σημερινή κυβέρνηση, 22 μήνες τώρα, δεν έκανε κανένα βήμα προς την κατεύθυνση αυτή. Πέρσι είχαν γίνει συναντήσεις στο Υπουργείο Εργασίας, με εκπρόσωπους του Τεχνικού Επιμελητηρίου Ελλάδας και της Ομοσπονδίας, που καταρτίστηκε νομοσχέδιο που ορίζει τους υπεύθυνους σε κάθε τομέα δουλειάς και εξέλιξης του έργου. Όμως δεν είναι ολοκληρωμένο, γιατί δεν αναφέρεται σε Επιτροπές Ελέγχου και δεν κάνει πιο αυστηρές τις ποινικές και οικονομικές κυρώσεις.

Θέση της Ομοσπονδίας, για να περιοριστούν τα ατυχήματα και να πάψει ο κλάδος να θρηνεί θύματα, είναι να παρθούν τα παρακάτω μέτρα:

Να εκσυγχρονιστεί η νομοθεσία, λαβαίνοντας υπόψη την εξέλιξη της παραγωγής.

Να ασκείται αυστηρός έλεγχος, για την εφαρμογή των μέτρων ασφάλειας, με τη συμμετοχή εκπροσώπων της Ομοσπονδίας και των Σωματείων που θα εκλέγονται από Γενικές Συνελεύσεις και θα είναι ανακλητοί.

Να επιβάλλονται αυστηρές ποινικές και οικονομικές κυρώσεις με αποζημιώσεις στα θύματα ή τις οικογένειες των θυμάτων.

Να επανδρωθούν οι Επιθεωρήσεις Εργασίας με το ανάλογο και ειδικευμένο προσωπικό.

Θα αγωνιστούμε για την εφαρμογή των προτάσεων μας και αξίζει κάθε δαπάνη από το Δημόσιο για την οικονομική στήριξη των Επιτροπών Ελέγχου, προκειμένου να προστατεύεται η ζωή των εργαζομένων.

ΣΥΝΘΗΚΕΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Η βελτίωση των συνθηκών εργασίας στους τόπους δουλειάς, αποτελεί έναν από τους βασικούς στόχους της Ομοσπονδίας και των Σωματείων.

Στα χρόνια που πέρασαν, δεν πάρθηκαν ουσιαστικά μέτρα για τη βελτίωση τους, με συνέπεια το σύνολο σχεδόν των εργοστασίων να μην τηρούν τους όρους υγιεινής και ασφάλειας.

Στα περισσότερα εργοστάσια και εργοτάξια οι συνθήκες είναι σκληρές, αυθυγιεινές και απάνθρωπες. Οι εργοδότες θεωρούν τη λήψη μέτρων άσκοπη δαπάνη που επιβαρύνει το κόστος παραγωγής.

Αυτή η ασυδοσία της εργοδοσίας οφείλεται στην ανυπαρξία σχετικής και εκσυγχρονισμένης Νομοθεσίας, που να τους επιβάλλει τη λήψη μέτρων ασφάλειας και υγιεινής.

Την κατάσταση επιδεινώνει και η έλλειψη συστηματικού ελέγχου από την πλευρά των αρμόδιων υπηρεσιών.

Έτσι παρατηρείται το φαινόμενο Ξυλουργεία-Μαρμαράδικα να μην έχουν απορροφητήρες για την απορρόφηση της σκόνης που δημιουργείται από την κατεργασία του Ξύλου, του Μαρμάρου, τις αναθυμιάσεις από τις χημικές ουσίες, την αμμοβολή, επαγύρωση τζαμιών κλπ., με αποτέλεσμα να επιδεινώνεται σοβαρά η υγεία των εργαζομένων από επαγγελματικές ασθένειες.

Πολλά απομακρυσμένα λατομεία-εργοστάσια δεν διαθέτουν αυτοκίνητο για τη μεταφορά βαριά τραυματιών και δεν είναι λίγες οι περιπτώσεις που πέθαναν τραυματίες γιατί δεν υπήρχε μεταφορικό μέσο και ούτε υπήρχαν πρώτες βοήθειες.

Η Ομοσπονδία καλεύει για υγιεινές και ανθρώπινες συνθήκες εργασίας.

Γι' αυτό χρειάζεται αυστηρή και σύγχρονη Νομοθεσία, με προδιαγραφές και κανονισμούς λειτουργίας των εργοστασίων και εργοταξίων, που θα παίρνουν υπόψη τα σημερινά δεδομένα της παραγωγικής διαδικασίας, με παράλληλη προστασία του φυσικού περιβάλλοντος.

Επειδή μόνο η νομοθεσία δεν είναι αρκετή, χρειάζεται αυστηρός και τακτικός έλεγχος για την τήρηση των μέτρων, με τη συμμετοχή των εκπροσώπων των εργαζομένων και αυστηρές κυρώσεις στους εργοδότες που δεν θα συμμορφώνονται.

ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ

Με την επέκταση του Ι.Κ.Α. σε όλη τη χώρα, ταυτόχρονα το Επικουρικό Ταμείο επεκτείνεται σε όλες τις περιοχές.

Γι' αυτό είναι απαραίτητο να προσλάβει υπαλλήλους, για να επανδρώσει τα γραφεία όπου είναι λίγο το προσωπικό, να δημιουργήσει νέα γραφεία στους Νομούς που δεν έχει, για την καλύτερη εξυπηρέτηση των συναδέλφων.

Η πρόσληψη του αναγκαίου προσωπικού, πρέπει να γίνει με αξιολογικά κριτήρια, με διαγωνισμό κι όχι με διορισμό. Η πρόσληψη προσωπικού θα έχει τεράστιο κέρδος, γιατί κάθε χρόνο το Επικουρικό Ταμείο έχει απώλεια εσόδων που ανέρχονται από 800-1.000 εκατομμύρια, Γι' αυτό δεν έχουμε αντίρρηση να συνεισπράττονται οι εισφορές του Επικουρικού Ταμείου από το ΙΚΑ, με τη μόνη διαφορά το μέτρο να επεκταθεί και στους άλλους κλάδους που ασφαλίζει το Επικουρικό Ταμείο, Κατεργασία Ξύλου, Υδραυλικούς, Μηχανοξυλουργούς κλπ.

Λόγος θα επισπευσθεί ο χρόνος έκδοσης αποφάσεων συνταξιοδότησης, γιατί σήμερα κάνουν μέχρι και τρία χρόνια, συνέπεια αυτής της κατάστασης είναι να εκκρεμούν 19.000 αιτήσεις.

Η Ομοσπονδία, προκειμένου να αξιοποιηθούν τα αποθεματικά του Ταμείου προς όφελος των ασφαλισμένων και για την εξυπηρέτησή τους, έχει προτείνει και αγωνίζεται:

α) Να αυξηθούν οι συντάξεις του Ταμείου στο 67% έναντι του ΙΚΑ.

β) Να μειωθούν οι εισφορές κατά 25% του ολικού ποσού που προβλέπει το 816/79 Π.Δ. για τις νέες περιοχές που επεκτάθηκε το Ταμείο από το 1976 και μετά.

γ) Να αναγνωρίσει τα πλασματικά ένησημα που μας χορηγήθηκαν με το Ν. 629/77 και 825/78, χωρίς καμιά επιβάρυνση των οικοδόμων.

δ) Να μειωθούν τα 175 ένησημα που απαιτούνται για κάθε χρόνο κατά μέσο όρο στις νέες περιοχές και να καταργηθούν τα 700 ένησημα της τελευταίας πενταετίας πριν τη συνταξιοδότηση.

ε) Να τροποποιηθεί το άρθρο 25 του Ν. 997/79 για τους εργαζόμενους που απασχολούνται στον Όμιλο και να ασφαλιστούν στο Ταμείο οι Εργοδηγοί Δομικών Έργων.

στ) Να ανακληθούν οι διορισμοί στο Διοικητικό Συμβούλιο του Επικουρικού Ταμείου και να διοριστούν εκπρόσωποι που προτάθηκαν από την Ομοσπονδία κλπ.

ΥΠΕΡ ΑΓΝΩΣΤΩΝ ΕΝΕΗΜΑ

Ένα από τα προβλήματα, που απασχόλησε το 11ο Συνέδριό μας, ήταν και η αναγνώριση και διανομή των υπέρ αγνώστων ενσήμων, τα οποία υπολογίζαμε τότε σε 2,5 δισεκατομμύρια, τώρα ύστερα από τρία χρόνια, ασφαλώς αυξήθηκαν.

Είχαμε τούτσι και τότε ότι ο άλλοτε Υπουργός Κοινωνικών Υπηρεσιών, Στεφανόπουλος, αναγνώρισε στη Βουλή ότι έγιναν έσοδο του ΙΚΑ.

Και ο νέος Υπουργός δεν μπόρεσε να αντικρούσει τα επιχειρήματα μας και δήλωσε "ναί, έχετε δίκιο, όμως είναι συλλογική ασφάλιση και ανήκουν στο σύνολο των εργαζομένων, δεν είναι προσωπικά και δεν μπορούμε να τα δώσουμε σε συγκεκριμένα άτομα που έσείς προτείνετε, για να θεμελιώσουν δικαίωμα συνταξιοδότησης τους".

Πρόθεση της κυβέρνησης είναι να μην επιστραφεί ο μόχθος μας και δοθεί στους συναδέλφους, που θα μπορούσαν να δημιουργήσουν προϋποθέσεις για να συνταξιοδοτηθούν.

Η Ομοσπονδία επιμένει στις προτάσεις που εγκρίθηκαν από το 11ο Συνέδριο και θα αγωνιστεί να μας επιστραφούν τα ένησημα, τα οποία θα διανεμηθούν. Ο τρόπος της διανομής θα αποτελέσει αντικείμενο μελέτης της Ομοσπονδίας και των Σωματείων. Δεν δίνουμε το δικαίωμα στην κυβέρνηση και το ΙΚΑ να ιδιοποιείται αυτό που μας ανήκει.

ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ: ΑΝΕΡΓΙΑΣ-ΑΣΘΕΝΕΙΑΣ-ΣΤΡΑΤΕΥΣΗΣ

Πάγιο αίτημα των εργαζομένων είναι η πλήρης αναγνώριση ως ασφαλιστικού και συντάξιμου, του χρόνου ασθένειας, ανεργίας και στράτευσης.

Ύστερα από αγώνες, η κυβέρνηση της Ν.Δ. αναγνώρισε 200 μέρες μόνο ως συντάξιμες, στις περιπτώσεις ασθένειας και ανεργίας στην τελευταία δεκαετία πριν την κατάθεση αίτησης για σύνταξη.

Πρόσφατα ψηφίστηκε νόμος που αναγνωρίζει το χρόνο στράτευσης για προσαύξηση της σύνταξης και για θεμελίωση δικαιώματος σύνταξης με εξαγορά επί όλου του ποσοστού 14,25% του μικτού ασφαλιστρου εργοδότη και εργάτη.

Η ρύθμιση αυτή, όπως καταγγέλλθηκε στη Βουλή, είναι αντισυνταγματική, γιατί κάνει διάκριση μεταξύ των Ελλήνων πολιτών. Γιατί είναι γνωστό, στους δημόσιους υπάλληλους αναγνωρίζεται η στράτευση χωρίς καμιά επιβάρυνση, χωρίς ταυτόχρονα να μειώσει το όριο ηλικίας για σύνταξη, που ισχύει σήμερα από τις γενικότερες διατάξεις του ΙΚΑ.

Η κυβέρνηση αρνήθηκε ακόμα και την πρόταση να καταβάλει ο εργαζόμενος μόνο το δικό του ασφαλιστρο. Έτσι ο εργαζόμενος μπορεί να εξαγοράσει το χρόνο στράτευσης αν είναι 58 χρόνων και έχει 3.600 ένησημα, με 14,25% δηλαδή το σύνολο του ασφαλιστρου εργάτη-εργοδότη, σε 24 μηνιαίες δόσεις με το καταβαλλόμενο μεροκάματο. Σύνταξη θα πάρει ύστερα από την εξόφληση του ποσού.

Αίτημα μας είναι να θεωρείται ασφαλιστικός και συντάξιμος ο χρό-

νος ανεργίας, ασθένειας και στράτευσης, χωρίς καμιά επιβάρυνση.

ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ

Ένα μεγάλο τμήμα της εργατικής τάξης και του κλάδου, αποτελείται από νέους, που η εργοδοσία το εκμεταλλεύεται και το καταπιέζει με το χειρότερο τρόπο.

Πολλοί νέοι συμμετέχουν δραστήρια στη ζωή και τη δράση των Σωματείων και πρωτοστατούν στις αγωνιστικές μας κινητοποιήσεις με τη νεανική ζωντάνια που τους διακρίνει.

Τα Σωματεία πρέπει να φροντίζουν να οργανώνουν τους νέους, να δημιουργούν επιτροπές νέων και όπου είναι δυνατό, αθλητικά και καλλιτεχνικά τμήματα, για να τους δίνουμε περιεχόμενο και για να τους προστατέψουμε από τον τρόπο ζωής που τους σεβρίζει η άρχουσα τάξη. Να τους αναπτύξουμε το ενδιαφέρον για τα καθημερινά προβλήματα και την οργανωμένη πάλη μέσα από τα Σωματεία.

Ακόμα, δεν θα πρέπει να διστάζουμε να προωθούμε τους νέους στα Διοικητικά Συμβούλια, που έτσι θα αποκτήσουν πείρα και θα μας αντιστατήσουν επάξια.

Η Ομοσπονδία αγωνίζεται για την ικανοποίηση των αιτημάτων των νέων εργαζόμενων, που τα βασικότερα είναι:

- Ίση αμοιβή για ίση δουλειά.
- Εξάωρη δουλειά στους εργαζόμενους σπουδαστές και μαθητές.
- Δύο δεκαπενθήμερες άδειες κατά τις εξεταστικές περιόδους.
- Να επιδοτούνται όσοι νέοι ζητούν δουλειά και δεν βρίσκουν.
- Να μειωθεί η στρατιωτική θητεία.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΗ

Το Ι.Κ.Α. είναι ο μεγαλύτερος ασφαλιστικός φορέας της χώρας μας και μέσα απ' αυτόν κύρια, ασκείται η κυβερνητική πολιτική για την υγεία, συντάξεις κλπ.

Το 1982, οι άμεσα ασφαλισμένοι στο ΙΚΑ ήταν 1.560.000, οι δικαιούχοι παροχών 4.250.000, οι συνταξιούχοι 394.000.

Το ΙΚΑ δεν μπορεί να ανταποκριθεί σε βασικές λειτουργικές ανάγκες.

Στις 31-12-1982 στο ΙΚΑ εκκρεμούσαν 25.959 αιτήσεις για συνταξιοδότηση, απ' αυτές οι 10.271 αφορούσαν την Αθήνα, τον Πειραιά, τη Θεσσαλονίκη, την Πάτρα. Υπολογίζεται ότι το 1983 θα υποβληθούν πάνω από 36.000 νέες αιτήσεις συνταξιοδότησης.

Οι παροχές που χορηγεί, δεν ικανοποιούν τις ανάγκες των ασφαλισμένων. Οι συντάξεις είναι μικρές, το 62% των συνταξιούχων παίρνουν την κατώτερη σύνταξη.

Όσο για την ιατροφαρμακευτική και νοσοκομειακή περίθαλψη, παρουσιάζει σοβαρές ελλείψεις. Είναι γνωστή η έλλειψη γιατρών όλων των ειδικοτήτων στα περισσότερα ιατρεία και ιδιαίτερα στην επαρχία. Τα δε επιδόματα ασθένειας είναι πολύ χαμηλά που δεν επαρκούν να συντηρήσουν στοιχειωδώς μια εργατική οικογένεια.

Αιτία αυτής της κατάστασης είναι οι προηγούμενες κυβερνήσεις, με την κακοδιαχείριση, την πολιτική της αποθεματοποίησης και της εκμετάλλευσης των χρημάτων του από το τραπεζικό και βιομηχανικό κεφάλαιο. Οι μειωμένες εισφορές που πληρώνουν μια σειρά επιχειρήσεις, η απώλεια εσόδων από έλλειψη ελέγχου, λόγω έλλειψης υπαλληλικού προσωπικού. Ακόμα αυτός ο Οργανισμός δεν ενισχύθηκε σχεδόν καμιά φορά από το κράτος.

Αλλά και η σημερινή κυβέρνηση δεν προχώρησε στη λήψη ουσιαστικών μέτρων που θα το έβγαζαν από το αδιέξοδο.

Έτσι, προκειμένου να μπορέσει το ΙΚΑ να ανταποκριθεί στις υποχρεώσεις του, αναγκάστηκε να δανειστεί 20 δισεκατομμύρια με τόκο 18,5% όταν το ΙΚΑ 11 δισεκατομμύρια τα έχει άτοκα ή τοκίζει με 11%.

Ακόμα η κυβέρνηση ρύθμισε τις οφειλές των εργοδοτών προς το ΙΚΑ να εξωφληθούν σε 48 μηνιαίες δόσεις.

Αυτή η ρύθμιση από την κυβέρνηση, είχε σοβαρές συνέπειες για το ΙΚΑ αλλά και για τους Οργανισμούς (ΟΑΕΔ - ΟΕΚ) που εισπράττει για λογαριασμό τους το ΙΚΑ τις ανάλογες εισφορές. Επίσης το ΙΚΑ, για να ανταποκριθεί στις υποχρεώσεις του, δεν έδωσε μέχρι σήμερα τις εισφορές στον ΟΑΕΔ-ΟΕΚ κλπ. του 1981. Συνολικά δέσμευσε 6.870.000.000 δρχ. και από τα οποία το 1.109.000.000 το πήρε αυθαίρετα από τον Ειδικό Λογαριασμό του Δωροαδειοσήμου των Οικοδόμων.

Μερικές προτάσεις που μπορούν να βελτιώσουν την κατάσταση:

- Να ενισχύεται οικονομικά από το κράτος, το οποίο χρωστάει 36 δισεκατομμύρια με 5% από τον κρατικό προϋπολογισμό, σύμφωνα με το Νόμο 1864/51.

- Να προσλάβει υπαλληλικό προσωπικό για την καλύτερη εξυπηρέτηση των ασφαλισμένων, αλλά υπολογίζεται ότι με έναν αυστηρότερο έλεγχο, μπορούν να αυξήσουν τα έσοδα του κατά 55 δισεκατομμύρια από εισφοροδιαφυγές.

- Κατάργηση των μειωμένων εισφορών που πληρώνουν ορισμένες επιχειρήσεις και που το ποσό ανέρχεται σε 10 δισεκατομμύρια.

- Αποδέσμευση των αποθεμάτων του και καλύτερη αξιοποίηση τους και να τοκίζονται όσο και οι ιδιώτες.
- Ακόμα να αναγνωριστεί με νόμο-πλαίσιο, η αυτονομία των ταμείων κύριας και επικουρικής ασφάλισης.
- Να καθορίζεται η σύνθεση των Διοικητικών Συμβουλίων με πλειοψηφία ασφαλισμένων και συνταξιούχων, οι οποίοι θα είναι αιρετοί από Γενικές Συνελεύσεις και ανακλητοί.
- Ο ρόλος του κράτους να περιοριστεί στην εποπτεία της διαχείρισης και την εφαρμογή των καταστατικών και των νόμων. Ο κοινωνικός προϋπολογισμός του Υπουργείου Κοινωνικών Ασφαλίσεων να κατατίθεται στη Βουλή.

Μερικά αιτήματα που πρέπει να ικανοποιηθούν:

- Να αυξηθούν οι κατώτερες συντάξεις στο 80% του κατώτερου μεροκάματου της Εθνικής Γενικής Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας.
- Να αυξηθούν τα επιδόματα ασθένειας τουλάχιστον στο 80% του καταβαλλόμενου μεροκάματου του ασθενή.
- Να προσμετρώνται τα ένσημα της συζύγου που δεν συνταξιοδοτείται στα ένσημα του συζύγου ή και αντίστροφα, για θεμελίωση δικαιώματος σύνταξης ή για προσαύξηση.
- Κατάργηση του 4% των κρατήσεων των συντάξεων που επιβλήθηκε από το Νόμο 4104/1960.

Στον υγειονομικό τομέα:

- Ίδρυση νοσοκομείων, κλινικών και ιατρείων.
- Πρόσληψη γιατρών και υγειονομικού προσωπικού σε επάρκεια.
- Προληπτική υγιεινή.
- Να κατατεθεί αμέσως και να ψηφιστεί από τη Βουλή ο φορέας για την Υγεία, παίρνοντας υπόψη τις προτάσεις των συνδικαλιστικών οργανώσεων των Υγειονομικών.

ΤΟ ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

Από το προηγούμενο Συνέδριο, η Διοίκηση της Ομοσπονδίας με τις προσπάθειες που κατέβαλε, παρά τις αδυναμίες και τις ελλείψεις που παρουσίασε, μπόρεσε να πετύχει θετικά αποτελέσματα στη μαζικοποίηση του κλάδου.

Ενδεικτικά αναφέρουμε την αύξηση των ψηφισάντων μελών των Σωματείων, που από 49.000 που ήταν στο 11ο Συνέδριο, ξεπέρασαν τις 57.000 στο 12ο Συνέδριο.

Σ' αυτή την περίοδο συνενώθηκαν σε Συνδικάτα, τα Σωματεία στις

πόλεις, Θεσσαλονίκη, Ηράκλειο, Λάρισα, Αγρίνιο, Πειραιά, Ναύπαιτο, Κομοτινή.

Έτσι προχωρεί μια σοβαρή προσπάθεια, που για την υλοποίηση της επανειλημμένα έχει προτρέψει η Ομοσπονδία, με βάση τις αποφάσεις των Συνεδρίων της.

Αυτή η ένωση που ήταν πόθος των συναδέλφων, έδωσε ενθουσιασμό και διάθεση για μεγαλύτερη συμμετοχή στις δραστηριότητες και οργανωτικές διαδικασίες των Σωματείων.

Απόδειξη γι' αυτό αποτελεί η μεγαλύτερη συμμετοχή των συναδέλφων στις αρχαιρεσίες των Σωματείων που ενοποιήθηκαν, από το άθροισμα όλων των προηγούμενων αρχαιρεσιών στα Σωματεία αυτών των πόλεων.

Ακόμα η ενοποίηση έχει θετικά αποτελέσματα για την πιο άμεση κινητοποίηση του κλάδου και το συντονισμό με τους άλλους τοπικούς φορείς για τοπικές κινητοποιήσεις, αυξάνει το ειδικό βάρος του Διοικητικού Συμβουλίου.

Τώρα ένα Διοικητικό Συμβούλιο μεγαλύτερο σε αριθμό μελών και όσο το δυνατό αντιπροσωπευτικό από ειδικότητες, μπορεί να μελετάει όλα τα προβλήματα, τόσο τα γενικά όσο και τα ειδικά.

Επίσης αποδεσμεύονται μια σειρά στελέχη, που θα χρησιμεύσουν για την ανάπτυξη της δράσης του Σωματείου στους τόπους δουλειάς.

Προς την κατεύθυνση αυτή, θα πρέπει να κινηθούν τα Σωματεία και η νέα Διοίκηση που θα εκλεγεί από το 12ο Συνέδριο.

Ένα από τα κύρια οργανωτικά καθήκοντα της νέας Διοίκησης, θα πρέπει να είναι η δημιουργία Συνδικάτου στην Αθήνα. Το Συνδικάτο, κατά τη γνώμη μας, θα συμβάλλει στη μαζικοποίηση και καλύτερη οργάνωση των οικοδόμων της πρωτεύουσας. Αυτό επιβάλλεται και για έναν ακόμα λόγο, ότι ορισμένες ειδικότητες άρχισαν να φθίνουν από την τεχνική εξέλιξη.

Θα πρέπει επίσης να μας απασχολήσει η οργάνωση των εργαζόμενων στα εργοτάξια. Η δημιουργία σωματείων σ' αυτά έχει πρόσκαιρο χαρακτήρα, γιατί το έργο είναι ορισμένου χρόνου, σ' αυτούς τους χώρους χρειάζεται εργοταξιακή επιτροπή, εκλεγμένη από τους εργάτες, που θα έχει στενή επαφή με το Σωματείο της πόλης.

Είναι πλούσια και θετική η πείρα από τη δράση των εργοταξιακών επιτροπών, συνέβαλαν αποφασιστικά στη μαζικοποίηση των σωματείων και καθοδήγησαν με επιτυχία αγώνες που απόσπασαν αυξήσεις, πενήνήμερο και άλλα αιτήματα.

Ακόμα, θα πρέπει να εντείνουμε τις προσπάθειες μας για τη δημιουργία σωματειακών επιτροπών στη συνοικία, όπου μένουν και κατοικούν οικοδόμοι. Γιατί αποδείχτηκαν αποτελεσματικά βοηθητικά όργανα των

σωματείων. Όπου δε βοηθήθηκαν σωστά, απόδωσαν οργανωτικά, οικονομικά, στην ενημέρωση των οικοδόμων και στη διακίνηση της εφημερίδας. Τέτοι-ες σωματειακές επιτροπές, με πλούσια δράση, είναι του Ηπραχαμιού, του Βύρωνα και άλλες.

Στα εργοστάσια Ξύλου, Παρμάρου κλπ. επιβάλλεται να φτιάξουμε εργοστασιακές ή σωματειακές επιτροπές. Η πείρα απόδειξε το θετικό τους ρόλο στην οργάνωση και την αποτελεσματική τους παρέμβαση στα προβλήματα του χώρου, αποτελούν το συνδετικό κρίκο εργοστασίου και σωματείου.

Το επιχειρησιακό σωματείο, όπου υπάρχει, σε καμιά περίπτωση δεν πρέπει να έρχεται σε αντιπαράθεση με το κλαδικό ή αντίθετα. Επιβάλλεται η συνεργασία και ο συντονισμός της δράσης.

Η Ομοσπονδία, για την καλύτερη βοήθεια προς τα Σωματεία, την πιο τακτική επαφή μαζί τους, επιβάλλεται να αποκεντρώσει τη δουλειά της. Τα μέλη της Διοίκησης στην περιοχή τους να βοηθούν τα Σωματεία στη σωστή τους λειτουργία, στην ενημέρωση τους πάνω στα προβλήματα και να μην περιορίζονται μόνο στο στενό δικό τους χώρο. Να κάνουν χαρτογράφηση και κατάλογο των Σωματείων της περιοχής τους, να οργανώ-νουν τακτικές επισκέψεις και συσκέψεις, σύμφωνα με τις κατευθύνσεις της Διοίκησης.

Η δε Εκτελεστική Γραμματεία να βγαίνει πιο συχνά έξω. Να οργανώ-νει συσκέψεις Διοικητικών Συμβουλίων κατά Νομό ή και ευρύτερης περι-φέρειας. Είναι γνωστό πόσο βοηθάει τα στελέχη αυτή η επικοινωνία, που έρχονται σε άμεση επαφή με τα Διοικητικά Συμβούλια. Πληροφορούν-ται τα τοπικά προβλήματα, αλλά και οι συνάδελφοι της Επαρχίας ενημε-ρώνονται για τα γενικότερα προβλήματα και τη δράση της Ομοσπονδίας.

Μέσα στα συνδικαλιστικά καθήκοντα είναι και η ανάπτυξη της ταξι-κής αλληλεγγύης στους εργαζόμενους σε κλάδους ή επιχειρήσεις που αγ-νίζονται, γιατί κάθε αγώνας είναι και δικός μας αγώνας και η επιτυχία του δεν έχει περιορισμένο χαρακτήρα, αλλά γενικότερο, αυτή η ταξικ-βοήθεια συμβάλλει στην επιτυχή έκβαση του α ή β αγώνα. Έτσι στην επίθεση που δέχονται οι εργαζόμενοι, αντιτάσσουν όχι μόνο την ενότητα τους, αλλά και την αλληλεγγύη τους.

Κλασσικό παράδειγμα αλληλεγγύης και συσπείρωσης, ήταν η κοινή αντιμετώπιση από 16 Ομοσπονδίες, του άρθρου 4 του νόμου περί κοινω-νικοποιήσεων.

Συνάδελφοι,

Ένα επίσης σοβαρό πρόβλημα είναι το οικονομικό των Σωματείων και της Ομοσπονδίας. Σας είναι γνωστή η θέση μας, δεν είμαστε υπέρ της

χρηματοδότησης του συνδικαλιστικού κινήματος από οποιονδήποτε φορέα που ελέγχεται από το κράτος -ΟΔΕΠΕΣ και Εργατική Έστια. Τα οικονομικά μας πρέπει να τα αντλούμε από τα μέλη μας, τους εργάτες.

Γιατί είναι γνωστό ότι η χρηματοδότηση μέσα από αυτούς τους φορείς, συνέβαλε σε μεγάλο βαθμό στη διάβρωση του συνδικαλιστικού κινήματος και στήριξε χρόνια τους εγκάθετους.

Η κατάργηση του ΟΔΕΠΕΣ ήταν αίτημα όλων των δημοκρατικών συνδικαλιστικών δυνάμεων.

Για να αποκτήσει το συνδικαλιστικό κίνημα την αυτοτέλεια του, μακριά από κάθε κρατική παρέμβαση, χρειάζεται να στηρίζεται οικονομικά στην εργατική τάξη.

Γι' αυτό πρέπει να απευθυνθούμε θαρραλέα στα μέλη μας, να εξηγήσουμε τις δυσκολίες που αντιμετωπίζουμε και είμαστε βέβαιοι ότι θα μας καταλάβουν. Τα Σωματεία που σωστά αντιμετώπισαν το πρόβλημα, ξεπέρασαν σε μεγάλο βαθμό τις οικονομικές δυσκολίες τους.

Το ίδιο οξύ πρόβλημα παρουσιάζεται και στην Ομοσπονδία, πρέπει να στηρίζεται οικονομικά στα Σωματεία. Επομένως, λύνοντας το οικονομικό πρόβλημα τα Σωματεία, το λύνει και η Ομοσπονδία. Γιατί χωρίς λεφτά ούτε να λειτουργήσουμε μπορούμε και δυσκολεύονται οι αγώνες μας.

Ένα άλλο πρόβλημα που πρέπει να μας απασχολήσει, είναι η εφημερίδα μας, η "ΠΑΝΟΙΚΟΔΟΜΙΚΗ".

Είναι η φωνή του κλάδου, που προβάλλει τα οξυμμένα προβλήματα μας, τόσο τα κλαδικά όσο και τα τοπικά. Μέσα από την εφημερίδα περνάει όλη η δραστηριότητα της Ομοσπονδίας και των Σωματείων.

Η εφημερίδα κυκλοφορεί σε 10.000 φύλλα, όμως υπάρχει δυνατότητα να αυξηθεί η κυκλοφορία της, αυτό μπορεί να γίνει όταν τα Σωματεία δείξουν μεγαλύτερο ενδιαφέρον. Πρέπει να βελτιωθεί από ύλη και εμφάνιση, έτσι που να γίνει ο αχώριστος σύντροφος των συναδέλφων.

Σήμερα, με την τιμή των 10 δραχμών, ίσα που βγάζει τα έξοδα της. Καθημερινά έχουμε αύξηση του κόστους έκδοσης, ας εκτιμήσει η νέα Διοίκηση αν πρέπει να αυξηθεί η τιμή.

Με την ευκαιρία, θέλουμε να τονίσουμε ότι υπάρχουν αρκετά χρέη στην εφημερίδα, που θα πρέπει να εξωφληθούν, πρόκειται για ένα ποσό 500 χιλιάδων περίπου.

Ένας άλλος τομέας δουλειάς που η Ομοσπονδία ανέπτυξε σχετική δραστηριότητα, είναι οι Διεθνείς Σχέσεις.

Στον τομέα αυτό δώσαμε ιδιαίτερη προσοχή, γιατί, πρέπει να τονίσουμε ότι τα μονοπώλια και οι πολυεθνικές έχουν απλώσει τα πλοκάμια

τους και στη χώρα μας. Έτσι ένας αγώνας που γίνεται στην Ελλάδα σε μια πολυεθνική, δεν πρέπει να αφήσει αδιάφορους τους εργάτες μιας άλλης χώρας που εκεί υπάρχει θυγατρική της ίδιας εταιρείας.

Ένας συντονισμένος αγώνας των εργατών αυτής της επιχείρησης, μπορεί ευκολότερα να φέρει αποτέλεσμα.

Πέρα όμως από την άμεση σχέση και εξάρτηση που έχουν οι εργάτες σε μια τέτοια επιχείρηση, υπάρχει και το θέμα της διεθνιστικής αλληλεγγύης.

Εμείς που περάσαμε δύσκολες μέρες παλιά και πρόσφατα με τη χούντα, ξέρουμε πόσο μας βοήθησε η συμπαράσταση των εργαζομένων καθώς και η κοινή γνώμη των άλλων χωρών.

Επομένως κι εμείς δεν είναι δυνατό να μένουμε αδιάφοροι για το τι γίνεται σήμερα στην Τουρκία, τη Χιλή, το Σαλβαντόρ, τη Νικαράγουα, την Αιθιοπία που αντιμετωπίζει πρόβλημα επιβίωσης από τις καιρικές συνθήκες.

Με βάση αυτές τις εκτιμήσεις, αναπτύξαμε τις σχέσεις μας με τα οικοδομικά κινήματα των άλλων χωρών. Πήραμε μέρος σε συνέδρια και διεθνείς συσκέψεις.

Αυτή η γνωριμία και η αλληλοσημέρωση, βοηθάει στη σύσφιξη των σχέσεων.

Μια περίπτωση αλληλεγγύης στους αγώνες μας, είναι τα τηλεγραφήματα συμπαράστασης που μας ήρθαν από διάφορες χώρες, ύστερα από πρόσκληση της Διεθνούς στα τμήματα της.

Και σήμερα έχουμε τηλεγραφήματα που εκφράζουν τη συμπαράσταση και τις ευχές τους για την επιτυχία των εργασιών του Συνεδρίου μας και την ικανοποίηση των προβλημάτων μας.

Ένα δείγμα της αλληλεγγύης αυτής, είναι η παρουσία της Διεθνούς των Οικοδόμων της ΠΣΟ και των ξένων αντιπροσωπειών. Τους εκφράζουμε τις ευχαριστίες μας και δηλώνουμε ότι πάντα εκτιμούσαμε αυτή η διεθνιστική αλληλεγγύη.

Η Ομοσπονδία μας και στο μέλλον θα πρέπει να αναπτύσσει τις σχέσεις αυτές.

Συνάδελφοι,

Τελειώνοντας την εισηγητική έκθεση, θεωρούμε αναγκαίο να υπογραμμίσουμε ότι η συνολική μας δράση ήταν θετική και ότι κάναμε απαρτέγκλιτα το ταξικό μας καθήκον απέναντι στον κλάδο και την εργατική τάξη, σύμφωνα και με τις αποφάσεις του 11ου Συνεδρίου μας.

Διεκδικήσαμε αγωνιστικά την ικανοποίηση των αιτημάτων, γιατί πιστεύουμε ότι χωρίς αγώνα δεν λύνονται προβλήματα.

Κάναμε γενικά σωστή εκτίμηση της νίκης των δημοκρατικών δυνάμεων και είναι γνωστό πόσο συνέβαλαν γι' αυτό οι αγώνες μας.

Η δράση μας προσανατολίστηκε στην αξιοποίηση των νέων δυνατοτήτων προς όφελος του κλάδου.

Τονίζουμε ιδιαίτερα ότι οι αποφάσεις της Διοίκησης για αγωνιστικές κινητοποιήσεις, ήταν ομόφωνες.

Αυτή την αγωνιστική ενότητα πρέπει να διατηρήσουμε και στο μέλλον, τίποτα δεν μας χωρίζει, όλα μας ενώνουν.

Αν και λειτουργήσαμε απόλυτα δημοκρατικά και συλλογικά, μπορεί να έγιναν παραλείψεις, ακόμα και λάθη. Γι' αυτό στις ομιλίες σας να σταθείτε κριτικά στη δραστηριότητα της Διοίκησης. Έτσι που η νέα Διοίκηση να βοηθηθεί και να αξιοποιήσει τις παρατηρήσεις και προτάσεις.

Το Συνέδριό μας θα πρέπει να κάνει βαθειά ανάλυση όλων των προβλημάτων του κλάδου. Να μελετήσει την καλύτερη αγωνιστική του δράση και λειτουργία. Να χαράξει το νέο αγωνιστικό πρόγραμμα για τα επόμενα χρόνια.

Δικαιολογημένα λοιπόν οι 250.000 εργαζόμενοι του κλάδου έχουν στραμμένα τα βλέμματα τους στην αίθουσα αυτή.

Η νέα Διοίκηση να συνεχίσει να καταβάλει κάθε προσπάθεια για την ενότητα και τον εκδημοκρατισμό του συνδικαλιστικού κινήματος. Για μια πολιτική που θα εγγυάται την ικανοποίηση των αιτημάτων των εργαζομένων ενάντια στα μονοπώλια και τον ιμπεριαλισμό, που να οδηγεί στην έξοδο από την κρίση, την εθνική ανεξαρτησία και την ασφάλεια της χώρας, χωρίς βάσεις και πυρηνικά, έξω από το ΝΑΤΟ και την ΕΟΚ.

Για μια πολιτική φιλίας και συνεργασίας με όλους τους λαούς, εγγύηση για το στέριωμα της Διεθνούς Ύφεσης και Ειρήνης, βασική προϋπόθεση για την ευημερία και την πρόοδο.

- Ζήτω η αγωνιστική ενότητα του κλάδου και όλης της Εργατικής Τάξης !
- Ζήτω η Διεθνιστική Αλληλεγγύη των Εργατών όλου του κόσμου !
- Ζήτω η Ειρήνη και η Φιλία των Λαών !
- Ζήτω το 12ο Συνέδριό μας !